

Јосиф домашњима Фараоновим говори: аско сам нашао милост пред вавима, говорите Фараону и речите:

5. Отац ме је мој заклео говориће: ево, ја ћу скоро умријети; у гробу мојем, који ископах у земљи Хананској, онде ме погребите. Па сада да идем да погребем оца својега, а послатије ћу опет доћи.

6. А Фараон му рече: иди, погребите оца својега како те је заклео.

7. И отиде Јосиф да погребне оца својега; и с њим пођоше све сауге Фараонове, старјешине од дома његова и све старјешине од земље Мисирске.

8. И сав дом Јосифов и браћа његова и дом оца његова; само дјечу своју и онеце своје и говеда своја оставише у земљи Гесемској.

9. А пође с њим и коња и коњика тако да бреше војска врло велика.

10. А кад дођоше на гумно Атадово, које је с ову страну Јордана, плакаше онде много и врло тужно; и Јосиф учини жалост за оцем својим за седам дана.

11. А људи из оне земље, Хананејци, кад видјеше плач на гумно Атадову, реконше: у великој су жалости Мисирци. За то прозваше ово мјесто с ову страну Јордана жалост Мисирска.

12. И учинише му синови његови како им бреше заповједи.

13. Одискоше за синови његови у земљу Хананску, и погребонше га у пещини на њиви Макпелској, коју купи Аврам да има свој гроб у Ефрона Хетина према Мазрици.

14. И погребавши она својега врати се Јосиф у Мисир и браћа његова и сини који бидоху пешали с њим да погребу она његова.

15. А браћа Јосифова видећи гдје им отац умрије, реконше: може бити да се Јосиф срди на нас, па ће нам се осветити за све зло што му учинисмо.

16. За то поручише Јосифу: отац твој заповједи на смрти и рече:

17. Овако кажите Јосифу: молим те, опрости браћи својој безаконје и грехе, што ти пакостише; сада опрости безаконје slugама Бога оца твојега. А Јосиф зашлала се кад му то реконше.

18. Послије дођоше и браћа његова и падоше пред њим и реконше: ево смо слауге твоје.

19. А Јосиф им рече: не бојте се; зар сам ја мјесто Бога?

20. Ви сте мислили зло по ме, али је Бог мислио добро, да учини што се да нас збива, да се сачува у животоу многи народ.

21. Не бојте се дакле; ја ћу хранити вас и вашу дјечу. Тако их утјеша и ослободи.

22. Тако живљаше Јосиф у Мисиру с домоом оца својега, и поживје сто и десет година.

23. И виде Јосиф синове Јеврејске до тренега кољена; и синови Махира сина Манасијина родисе се и одрастоше на кољенима Јосифовим.

24. И рече Јосиф браћи својој: ја ћу скоро умријети; али ће вас за цијело Бог походити, и извечиће вас из оне земље у земљу за коју се заклео Авраму. Искаку и Јакону.

25. И закле Јосиф синове Израјилјеве и рече: зашта ће вас походити Бог; а ви онда однесите кости моје одакле.

26. По том умрије Јосиф, а бреше му сто и десет година; и позмазавши га мртисама метнуше га у ковчег у Мисир.

6. А Јосиф умрије и сва браћа његова и сав оцац нараштај.

7. И синови Израјилјеви народисе се и умножише се, и напредоваше и осилише веома, да их не земља напуни.

8. Тада наста нов цар у Мисир, који не знадијаше за Јосифа;

9. И рече народу својему: гле, народ синова Израјилјевијех већи је и силнији од нас.

10. Нето хајде мудро да поступимо с њима, да се не множе, и кад настане рат да не пристану на нас и не отиду из њихних и не ударе на нас и не отиду из земље.

11. И поставише над њима настојнике да их муче тешким пословима; и грађаше народ Израјилјев Фараону градове Питом и Рамес.

12. Али што га више мучаху то се њине множаше и напредоваше, да се троваху од синова Израјилјевијех.

13. И жестоко наговља Мисирци синове Израјилјеве на послове,

14. И загричваху им живот тешким пословима, блатом и опекама и сваки радом у пољу, и сваки другим послом, на који их жестоко наговљаху.

15. И још заповједи цар Мисирски бабицама Јеврејским, од којих једној бреше име Севра, а другој Фуна,

16. И рече: кад бабичите Јеврејке, у поробу видите да је мужико, убијте га, а кад буде женско, нека остане живо.

17. Али се бабице бојаху Бога, и не чиняху како им рече цар Мисирски, него остављаху дјечу у животоу.

18. А цар Мисирски дозва бабице, и рече им: за што то чините, те остављате у животоу мужику дјечу?

19. А бабице реконше Фараону: Јеврејке нијесу као жене Мисирске; јаче су: док им дође бабица, оне већ роде.

20. И Бог учини добро бабицама, и народ се умножи и осили веома;

21. И што се бабице бојаху Бога, начини им куће.

22. Тада заповједи Фараон свему народу својему говориће: свакога сина који се роди бабице у вољу, а кћери све остављајте у животоу.

ГЛАВА 2.

А неко од племена Денијева отиде и ошени се кћери Девјениом.

2. И она zatrudне, и роди сина, и видећи га лијепа кријаше га три мјесеца.

3. А кад га не може више кријати, узе ковчезић од сите, и обди га смолом и паклином, и метну дјетете у њ, и однесе га у трску крај ријеке.

4. А сестра његова стаде подавље да види шта ће бити од њега.

5. А кћи Фараонова дође да се купа у ријеци, и дјевојке њезине холаху крај ријеке; и она угледа ковчезић у трци, и посла дворкињу своју те га извади.

6. А кад отвори, виде дјетете, и гле, дјетете плаваше; и сажали јој се, и рече: то је Јеврејско дјетете.

7. Тада рече сестра његова кћери Фараоновој: хоћеш ли да идем да ти дозовем дојкињу Јеврејку, да ти доји дјетете?

8. А кћи Фараонова рече јој: иди. И отиде дјевојчица, и дозва матер дјетету.

9. И кћи Фараонова рече јој: узми ово дјетете, и одој ми га, а ја ћу ти платити. И узе жена дјетете, и одој га.

10. А кад дјетете одрасте, одведе га ка кћери Фараоновој, а она га посини; и нађеде му име Мојсије говорећи: јер га из воде извади.

11. И кад Мојсије брђаше велик, изиде к браћи својој, и гледаше невољу њихову. И виде гдје некакав Мисирац бије човјека Јеврејина између браће његове.

12. И обазрев се и тамо и амо, кад виде да нема никога, уби Мисирца, и закопа га у пијесак.

13. И сјутрадан изиде опет, а то се два Јеврејина свађаху, и рече онму који чинаше криво: за што бијеш брђаше својега?

14. А он рече: ко је тебе постанно кнезом и судијом над нама? хоћеш ли да ме убијеш као што си учини Мисирац? Тада се Мојсије уплаши и рече: зашта се дознало.

15. И Фараон чув за то тражаше ла погуби Мојсија. Али Мојсије побјеже од Фараона, и дође у земљу Мадјанску, и сјде код једнога студенца.

16. А свештеник Мадјански имаше седам кћери, и оне дођоше и стадоше захватати вољу и наљепати у појма да напоје стадо оца својега.

17. А дођоше пасири, и отјераше их; а Мојсије уста и одбрани их, и напоји им стадо.

18. И оне се вратише к оцу својему Рагулду; а он рече: што се данас гавро брво вратиште?

19. А оне рекосе: један Мисирац одбрани нас од пастира, и нали нам и напоји стадо.

20. А он рече к њерима својих: па гдје је? за што остависте тога човјека? зовите га да једе.

21. И Мојсије се склони да живи код онога човјека, и он даде Мојсију њер своју Сесору.

22. И она роди сина, и он му надјеле име Гирсам, јер сам, рече, дошљак у земљи туђој.

23. А последи много времена умрије цар Мисирак; и уздихаху од негође синови Израјлијеви и викаху; и вика њихова ради негође дође до Бога.

24. И Бог чу уздицање њихово, и опомену се Бог заједна својета с Аврамом, с Исаком и с Јаковом.

25. И погледа Бог на синове Израјлије, и виде их.

ГЛАВА 3.

А Мојсије напацише стадо Јотору тасту својему, свештенику Мадјамскому, и одведе стадо преко пустиње, и дође на гору Божију Хорив.

2. И јави му се анђео Господњи у пламену огњеном из купине. И погледа, а то купина огњем гори а не сагоријева.

3. И Мојсије рече: идем да видим ту утвару велику, за што не сагоријева купина.

4. А Господ кад га виде гдје иде да види, видну га Бог из купине, и рече: Мојсије! Мојсије! А он одговори: ево ме.

5. А Бог рече: не иди овамо. Изгубићу своју с ногу својих, јер је мјесто гдје стојиш света земља.

6. Још рече: ја сам Бог ота твојета, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев. А Мојсије заклови лице своје, јер га страх бијаше гледати у Бога.

7. И рече Господ: добро видећу вољу народа својета у Мисирју, и чух вољу његову од зла које му чине настојници, јер познах мучу његову.

8. И сиђох да га изобавим из руку Мисирских, и да га изведем из оне земље у земљу добру и пространу, у земљу гдје млијеко и мед тече, на мјесто гдје су Хананеји и Хетеји и Амореји и Ферејеји и Јевеји и Јевусеји.

9. И сада ево вика синова Израјлијевијех дође преда ме, и видећу мучу, којом их муче Мисирци.

10. Сада хајде да те пошљем к Фараону, да изведем народ мој синове Израјлије, из Мисира.

11. А Мојсије рече Богу: ко сам ја да идем к Фараону и да изведем синове Израјлије, из Мисира?

12. А Бог му рече: ја ћу бити с тобом, и ово нека ти буде знак да сам те ја послао: кад изведем народ из Мисира, саузвићете Богу на овој гори.

13. А Мојсије рече Богу: ево, кад отидем к синовима Израјлијевијем, па им речем: Бог отаца ваших посла ме к вама, ако ми реку: како му је име? шта ћу им казати?

14. А Господ рече Мојсију: ја сам онај што јест. И рече: тако ћеш казати синовима Израјлијевијем: који јест, он ме посла к вама.

15. И опет рече Бог Мојсију: овако кажи синовима Израјлијевијем: Господ Бог отаца ваших, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев посла ме к вама: то је име моје до вијека, и то је спомен мој од кољена на кољено.

16. Иди, и скупи старешине Израјлијеве, па им реци: Господ Бог отаца ваших јави ми се, Бог Аврамов, Исаков и Јаковљев, говорећи: донста обидох вас, и видећу како вам је у Мисирју.

17. Па рекох: извешћу вас из негоље Мисирске у земљу Хананејску и Хетејску и Аморејску и Ферејејску и Јевејску и Јевусејску, у земљу гдје тече млијеко и мед.

18. И они ће послушати глас твој; па ћеш ти и старешине Израјлијеве отиди к цару Мисирском, и рећи ћете му: Господ Бог Јеврејски срече нас, па ти се молимо да изведемо три дана хода у пустињу да принесемо жртву Господу Богу својему.

19. А ја знам да вам не ће допустити цар Мисирски да изидете без руке крвице.

20. Али ћу пружити руку своју, и ударити Мисир свијем чудесима својим,

која ћу учинити у њему; и послатићу вас пустини.

21. И учинићу да народ нађе љубав у Мисираца, па кад поћете, не ћете поћи празни;

22. Нето ће синка жена заискати у сусрећу своје и у домаћине своје накита, сребрнота и накити златнота и хљани; и метнућете на синове своје и на кћери своје, и оплмјенићете Мисир.

ГЛАВА 4.

А Мојсије одговори и рече: али не ће ми вјеровати ни послушати гласа мојета; јер ће рећи: није ти се Господ јавио.

2. А Господ му рече: шта ти је то у руди? А он одговори: штаг.

3. А Бог му рече: баца га на земљу. И баца га на земљу, а он поста змија. И Мојсије побјеже од не.

4. А Господ рече Мојсију: пружи руку своју, па је ухвати за реп. И пружу руку своју, и ухвати је, и опет поста штаг у руди његовој.

5. То учини, рече Бог, да вјерују да ти се јавио Господ Бог отаца њихових, Бог Аврамов, Бог Исаков и Бог Јаковљев.

6. И опет му рече Господ: тури сада руку своју у њедра своја. И он тури руку своју у њедра своја; а кад је извади из њедара, а то рука му губава, бијела као снијег.

7. А Бог му рече: тури опет руку своју у њедра своја; а кад је извади из њедара, а то опет постала као и остало тијело његово.

8. Тако, рече Бог, ако ти не узвјерују и не послушају гласа твојета за први знак, послушаће за други знак.

9. Ако ли не узвјерују ни за та два знака и не послушају гласа твојета, а ти захвати воде из ријеке, и продиј на земљу, и претвориће се вода коју захватиш из ријеке, и провртни ће се у крва на земљи.

10. А Мојсије рече Господу: молим ти се, Господе, нијесах рјечит човјек, нити сам приђе био нити сам од како си протворило са слугом својим, нето сам сиоријех уста и сиора језика.

11. А Господ му рече: ко је дао уста човјеку? или ко може створити нијема или глуха или окага или слијепу? зар не ја, Господ?

12. Иди дакле, ја ћу бити с устима твојим, и учинићу те шта ћеш говорити.

13. А Мојсије рече: молим те, Господе, пошљи онога кога треба да пошљеш.

14. И разгъвени се Господ на Мојсија, и рече му: није ли ти брат Арон Левит? знам да је он речит; и ево он ће те срести, и кад те види обрадоваће се у срцу својем.

15. Њему ћеш казати и метнућеш ове ријечи у уста његова, и ја ћу бити с твојим устима и с његовијем устима, и учинићу вас шта ћете чинити.

16. И он ће мјесто тебе говорити народу, и он ће бити теби мјесто уста а ти ћеш бити њему мјесто Бога.

17. А тај штаг узми у руку своју, њим ћеш чинити чудеса.

18. И отиде Мојсије, и врати се к Јотору тасту својему, и рече му: пусти ме да идем, да се вратим к браћи својој у Мисирју, да видим јесу ли јоште у животи. И рече Јотор Мојсију: иди с миром.

19. И рече Господ Мојсију у земљи Мадјамској: иди, врати се у Мисир, јер су помирли сви који су граждали душ твоју.

20. И узе Мојсије жену своју и синове своје, и посади их на магарца, и поведе њих у земљу Мисирску. И узе ње ватраг у земљу Мисирску.

21. И рече Господ Мојсију: кад отидеш и вратиш се у Мисир, гледај да учиниш пред Фараоном сва чудеса које ти метнух у руку; а ја ћу учинити да му отврдне срце и не пусти народ.

22. А ти ћеш рећи Фараону: овако каже Господ: Израјлиј је син мој, првенца мој.

23. И казах ти: пусти сина мојета да ми послужи. А ти га не хтеј пустити; ево ја ћу убити сина твојета, првенца твојета.

24. И кад бијаше на путу у гостионици, дође к њему Господ и шапаше да га убије.

25. А Сесора узе оштар нож, и обрече за сина својета, и окрваје баца к ногама његовијем говорећи: ти си ми крвав заручник.

26. Тада га остави Господ; а она ра-
ди обрезања рече: крвав заручник.

27. А Господ рече Ароњу: изиди у
пустину на сусрет Мојсију. И отиде и
срете га на гори Божјој, и пољуби га.

28. И Мојсије каза Ароњу све ријечи
Господње, за које га посла, и све зна-
ке које му заповједа.

29. И отидоше Мојсије и Арон, и ску-
пише све старјешине синова Израјље-
вијех.

30. И Арон каза све ријечи, које бје-
ше рече Господ Мојсију, а Мојсије учини
знаке пред народом.

31. И народ вјероваша; и разумјеше да
је Господ походно синоне Израјљене
и видио невољу њихову; и савишише се
поклонше се.

ГЛАВА 5.

А послаци изиде Мојсије и Арон пред
Фараона, и рекосе му: овако вели Го-
спод Бог Израјљев: пусти народ мој
да ми празнују празник у пустињи.

2. Али Фараон рече: ко је Господ да
послушам глас његов и пусти Изра-
јља? Не знам Господа, нити ћу по-
стати Израјља.

3. А они рекосе: Бог Јеврејски сре-
те нас; молимо ти се да отидемо три
дана хода у пустињу да принесемо жр-
тву Господу Богу својему, да не пошље
на нас помор или мач.

4. А цар Мисирски рече им: Мојсије
и Ароне, за што одвраћате народ од
рада његова? Идите на свој посао.

5. Још рече Фараон: ето, народа је
много у земљи; а ви још хоћете да о-
ставља своје послове.

6. И у исти дан заповједи Фараон на-
стојницима над народом и управите-
љима његовијем, и рече:

7. Од села немојте давати народу
пљене за опекe као дослаци, нека иду
сами и купе себи пљену.

8. А колико су опекa дослаци начи-
њали толико изгоните и од села, нити
што смањите; јер беспослаци, и за то
виту говорите: да идемо да принесемо
жртву Богу својему.

9. Баља навањити послове на те љу-
де, па ће радити и не ће слушати лаж-
љивих ријечи.

10. И изавањши настојници народни
и управитељи рекосе народу говоре-

ћи: тако вели Фараон: ја вам не ћу
давати пљене.

11. Идите сами и купите себи пљену
гдје нађете, а од посла вам се не ће
попустити ништа.

12. И развије се народ по свој земљи
Мисирској да чупа стрљиву мјесто
пљене.

13. А настојници наваљиваху гово-
рећи: свршуте послове своје колико
долази на дан, као кад је било пљене.

14. И управитељи синова Израјље-
вијех, које поставише над њима настој-
ници Фараонови, догнаху боја, и го-
вораше им се: за што ни јуче ни да-
нас не ваљинисте онолико опекa коли-
ко вам је одређено, као прије?

15. И отидоше управитељи синова
Израјљевих, и позиваше к Фараону
говоритељи: за што чиниш тако слуга-
ма својим?

16. Пљена се не даје слугама твојим,
па опет кажу нам: градите опекe. И
ево бију слуге твоје, а крив је твој
народ.

17. А он рече: беспослачите, беспо-
слачите, и за то говорите: да идемо да
принесемо жртву Господу.

18. Него идите, радите; пљена вам
се не давати, а опекe да дајете на
број.

19. И управитељи синова Израјље-
вијех видјеше да је зло по њих што
им се каза: да не буде опекa мање
на дан.

20. И отишавши од Фараона сретоше
Мојсија и Арона, који изидоше пред
њих.

21. Па им рекосе: Господ нека вас
види и суди, што нас омразисте Фара-
ону и слугама његовијем, и дадохте им
мач у руку да нас побиву.

22. И Мојсије се врати ка Господу и
рече: Господе, за што си ме послао?
зло на народ? за што си ме послао?

23. Јер од како изидох пред Фарао-
на и преговорих у твоје име, још горе
поступа с народом овим, а ти не из-
бави народа својега.

ГЛАВА 6.

А Господ рече Мојсију: сад ћеш ви-
дјети шта ћу учинити Фараону; јер
под руком крвешком пустиће их, и ис-

тираће их из земље своје под руком
крвешком.

2. Још говори Бог Мојсију и рече му:
ја сам Господ.

3. И јавио сам се Авраму, Исаку и
Јакову именом Бог смеогучи, а име-
ном својим Господ не бих им познат.

4. И учиних завет свој с њима да ћу
дати земљу Хананску, земљу у ко-
јој бијаху дошљаци, у којој живљаху
као странци.

5. И чух уздицање синова Израјљеви-
јех, које Мисирци држе у ропству, и
опомекух се завета својега.

6. За то кажи синовима Израјљеви-
јем: ја сам Господ, и известићу вас ис-
под бремена Мисирских, и опростићу
вас ропства њихова, и избавићу вас ми-
шницом подигнутом искудима великим.

7. И узеху вас да ми будете народ,
и ја ћу вам бити Бог, те ћете познати
да сам ја Господ Бог ваш, који вас из-
водиш испод бремена Мисирских.

8. Пав ћу вас одвести у своју земљу,
за коју подигох руку своју заклећући
се да ћу је дати Авраму, Исаку и Ја-
кову; и даћу вам је у наслједство, ја
Господ.

9. И Мојсије каза тако синовима Из-
рајљевијем: али не послушаше Мој-
сија од слабости духа својега и од злу-
тога родства.

10. И Господ рече Мојсију говорећи:
11. Иди, кажи Фараону цару Мисир-
ском нека пусти синове Израјљеве из
земље своје.

12. А Мојсије преговори пред Госпо-
дом и рече: ето, синови Израјљеви не
послушаше ме, а како ће ме послуша-
ти Фараон, кад сам необрезијих у-
сана?

13. Али Господ говори Мојсију и А-
роњу, и заповједа им да иду к синовима
Израјљевијем и к Фараону, да из-
веду синове Израјљеве из земље Ми-
сирске.

14. Ово су поглавци у домовима ота-
ца својих: синови Руфима првенца Из-
рајљева: Енох и Фалуј, Асрон и Хар-
мија; то су породице Руфимове.

15. А синови Симеунови: Јемуило и
Јамин и Аод и Ахин и Сар и Саул,
син несе Хананејке; то су породице
Симеунове.

16. А ово су имена синова Левизијех

ГЛАВА 7.

И Господ рече Мојсију: ево, поставио
сам те да си Бог Фараону; а Арон брат
твој биће пророк твој.

2. Говорићеш све што ти заповједи;
Арон пак брат твој говориће Фараону
да пусти синове Израјљеве из земље
своје.

3. А ја ћу учинити да отврдне срце

Фараону, те ћу умножити знаке своје и чудеса своја у земљи Мисирској.

4. И неће вас никак послушати Фараон; а ја ћу метнути руку своју на Мисир, и изнећу војску своју, народ свој, синове Израилеве из земље Мисирске синовима великим.

5. И познаће Мисирци да сам ја Господ, кад дигнем руку своју на Мисир и изведем синове Израилеве између њих.

6. И учини Мојсије и Арон, како им заповеди Господ, тако учинише.

7. А Мојсију бијаше осамдесет година а Арону осамдесет и три године, кад говораху с Фараоном.

8. И рече Господ Мојсију и Арону говорећи:

9. Кад вам каже Фараон и рече: учините како чуди, онда реци Арону: узми штап свој, и баци га пред Фараона: те ће се променити у змију.

10. И изађоше Мојсије и Арон пред Фараона, и учинише како заповеди Господ; и баци Арон штап свој пред Фараона и пред слуге његове, и послуша се у змију.

11. А Фараон дозва мударце и варацаре: те и варацари Мисирски учинише тако својим варањем.

12. И бацише сваки свој штап, и прометаше се штапови у змије; али штап Аронов прождрије њихове штапове.

13. И отврду срце Фараоново, и не послуша их, као што бјеше казао Господ.

14. И рече Господ Мојсију: отежа срце Фараоново; не ће да пусти народа.

15. Иди у јутру к Фараону. Гле, он ће изаћи на воду, па стани према њему на обали, а штап који се био прометнуо у змију узми у руку.

16. И реци му: Господ Бог Јеврејски посла ме к теби да ти кажем: пусти народ мој да ми послужи у пустини.

Али ти ето још не послуша.

17. За то Господ овако вели: овако ћеш познати да сам ја Господ: ево, ударићу штапом што ми је у руци по води што је у ријечи, и променити ће се у крв.

18. И рибе у ријечи помријеше, и ријека ће се усмрдјети, и Мисирци ће се умучити тражећи воде да пију из ријеке.

19. И Господ рече Мојсију: реци Арону: узми штап свој, и пружи руку своју на воде Мисирске, на потоке, на ријеке и на језера њихова и на сва зборишта вода њиховијех; и променити ће се у крв, и биће крв по свој земљи Мисирској, и по суднама дрвенијех и каменижех.

20. И учинише Мојсије и Арон како им заповеди Господ; и подигах Арон штап свој удари по води која бјеше у ријечи пред Фараоном и слугама његовима. И сва вода што бјеше у ријечи прометну се у крв.

21. И помријеше рибе што бијаху у ријечи, и усмрдјаше се ријека тако да не могаху Мисирци пити воде из ријеке, и бјеше крв по свој земљи Мисирској.

22. Али и варацари Мисирски учинише тако својим варањем; и срце Фараону отврду, те их не послуша, као што бјеше казао Господ.

23. И окренув се Фараон отиђе кући својој, и не мари ни за то.

24. А Мисирци сви конаше око ријеке тражећи воде да пију; јер не могаху пити воде из ријеке.

25. И наврши се седам дана како рече јек удари Господ.

ГЛАВА 8.

И рече Господ Мојсију: иди к Фараону, и реци му: овако вели Господ: пусти народ мој, да ми послужи.

2. Ако ли не ћеш пусти, ево ћу морити сну земљу жабама.

3. И ријека ће се напунити жаба, и оне ће изаћи и скакати теби по кући и по каијети гдје спаваш и по постели твојој и по кућана слуга твојих и народа твојега и по пшима твојим и по нађама твојим;

4. И на тебе и на народ твој и на слуге твоје твоје скакаће жабе.

5. И рече Господ Мојсију: кажи Арону: пружи руку своју са штапом својим на ријеке и на потоке и на језера, и учини нек изађу жабе на земљу Мисирску.

6. И пружи Арон руку своју на воде Мисирске, и изађоше жабе и покрише земљу Мисирску.

7. Али и варацари Мисирски учинише тако својим варањем, учинише те изађоше жабе на земљу Мисирску.

8. А Фараон дозва Мојсија и Арона и рече: молите Господа да уклони жабе од мене и од народа мојега, как ја пустићу народ да принесу жртву Господу.

9. А Мојсије рече Фараону: част да ти је вада мном! докле да му се молим за те и за слуге твоје и за народ твој да одбије жабе од тебе и из кућа твојих, и само у ријечи да остану?

10. А он рече: до сутра. А Мојсије рече: биће како си казао, да познаш да нико није као Господ Бог наш.

11. Отиђи ће жабе од тебе и из кућа твојих и од слуга твојих и од народа твојега; само ће у ријечи остати.

12. И отиђе Мојсије и Арон од Фараона; и завани Мојсије ка Господу за жабе које бјеше пусти на Фараона.

13. А Господ учини по ријечи Мојсијевој; и покрише жабе, и опростише их се куће и села и поља.

14. И на гонише их грмаху, да је смрдеда земља.

15. А кад Фараон виде где одмахну, отврду му срце, и не послуша их, као што бјеше казао Господ.

16. А Господ рече Мојсију: кажи Арону: пружи штап свој, и удари по праху на земљу, нек се претвори у уши по свој земљи Мисирској.

17. И учинише тако: Арон пружи руку своју са штапом својим, и удари по праху на земљи, и посташе уши по људима и по стоци, сав прах на земљи претвори се у уши по цијелој земљи Мисирској.

18. А гледаше и варацари Мисирски израчањем својим да утине да остану уши, али не могоше. И бијаху уши по људима и по стоци.

19. И рекоше варацари Фараону: ово је прст Божиј. Али опет отврду срце Фараону, те их не послуша, као што бјеше казао Господ.

20. А Господ рече Мојсију: устави рано и изађи пред Фараона, ево, он ће изаћи к води, па му реци: овако вели Господ: пусти народ мој да ми послужи.

21. Ако ли не пустићу народа мојега, ево, пустићу на тебе и на слуге твоје и на народ твој и на куће твоје свакојаке бубине, и напунити ће се бубина куће, с помором врло великим.

22. Али ћу у твој дан одвојити земљу Гесемску, гдје живи мој народ, и онда је не ће бити бубина, да познаш да сам ја Господ на земљи.

23. И поставићу разлику између народа својега и народа твојега. Сутра ће бити знак тај.

24. И учини Господ тако, и дођоше силне бубине у кућу Фараоновоу и у куће слуга његовијех и у сву земљу Мисирску, да се све у земљи поквари од бубина.

25. И Фараон дозва Мојсија и Арона, и рече им: идите, принесите жртву Богу својему овдје у земљи.

26. А Мојсије рече: не ваља тако; јер бисмо приносили на жртву Господу Богу својему што је нечисто Мисирцима; а кад бисмо приносили на жртву што је нечисто Мисирцима на очи њихове, не би ли нас побили мењем?

27. Три дана хода треба да идемо у пустињу да принесемо жртву Господу Богу својему, као што нам је казао.

28. А Фараон рече: пустићу вас да принесете жртву Господу Богу својему у пустињи; али да не идете даље; па се молите за ме.

29. А Мојсије рече: ево ја идем од тебе, и молићу се Господу да отиђе бубине од Фараона и од слуга његових и од народа његовог опет да превариш, и да не пустиш народа да принесе жртву Господу.

30. И отиђе Мојсије од Фараона, и помози се Господу.

31. И учини Господ по ријечи Мојсијевој, те отидоше бубине од Фараона и од слуга његовијех и од народа његова; не оста ни једна.

32. Али опет отврду срце Фараоново, и не пусти народа.

ГЛАВА 9.

Тадa рече Господ Мојсију: иди к Фараону, и реци му: овако вели Господ Бог Јеврејски: пусти народ мој да ми послужи.

2. Ако ли их не пустићу ето их још ставићу задржавати,

3. Ево, рука Господња доћи ће на стоку твоју у пољу, на коње, на митарце, на камиле, на волове и на овце, с помором врло великим.

4. А одвојиће Господ стоку Израљеве, те од свега што је синова Израљевих не ће погинути ништа.
5. И поставио је Господ рок рекавши: сјутра ће то учинити на земљи Господ.
6. И Господ учини то сјутрадан, и сва стока Израљева уину; а од стоке синова Израљевих не утину ни једно.
7. И посла Фараон да види, где од стоке Израљеве не утину ни једно; и он ипак отврду срце Фараону, и не пусти народа.
8. Тада рече Господ Мојсију и Аронову: узмите пеласа из пећи и поставите пред Фараона, и баците га Мојсије пред Фараона; и поставиће пеласа пред Фараона, и не постојеће красте пуне гвоја и на стоци по свој земљи Мисирској.
9. И постаће прах по свој земљи Мисирској, а од ветра ће постати красте пуне гвоја и на људима и на стоци по свој земљи Мисирској.
10. И узеше пеласа из пећи, и стави га пред Фараона, и баца га Мојсије пред Фараона, и посташе прах по људима и по стоци.
11. И врачари не могуше стајати пред Мојсијем од краста, јер бијаше краста и на врачарима и на свињем Мисирцима.
12. И Господ учини те отврду срце Фараону, и не послуша их, као што беше казао Господ Мојсију.
13. Послије рече Господ Мојсију: устави рано и кажи пред Фараона, и реци му: овако вели Господ Бог Јеврејски: пусти народ мој да ми послужи.
14. Јер њу сада пустити сва зла своја на срце твоје и на слуге твоје и на народ твој, да знаш да нико није као ја на цијелој земљи.
15. Јер сада кад пружих руку своју, мотам и тебе и народ твој ударити мором, па те не би више било на земљи;
16. Али те оставих да покажем на теби силу своју, и да се припошвједа име моје по свој земљи.
17. И ти се још подиђеш на мој народ, и не ћеш да га пустиш?
18. Ево, сјутра ћу у ово доба пустити град врло велик, какако није било у Мисиру од како је постао па до сада.
19. За то сада пошљи, те скупи стоку своју и што год имаш у пољу, јер ће пасти град на све људе и на стоку што се затече у пољу и не буде скупиљено у кућу, и изгинуће.
20. Који се год између слуга Фараоновијех побоја рјече Господње, он брже скупи слуге своје и стоку своју у кућу;
21. А који не мараше за рјеч Господњу, он остави слуге своје и стоку своју у пољу.
22. И Господ рече Мојсију: пружи руку своју к небу, нека удари град по свој земљи Мисирској, на људе и на стоку и на све биље по пољу у земљи Мисирској.
23. И Мојсије пружи штап свој к небу, и Господ пусти громове и град, да огњак скакаше на земљу. И тако Господ учини, те паде град на земљу Мисирску.
24. А беше град и огњак смјешан с градом силам веома, какако не беше у свој земљи Мисирској од како је људи у њој.
25. И побиа град по свој земљи Мисирској што год беше у пољу од човјека до живинчета; и све биље у пољу потр град, и сва дрвета у пољу подоми.
26. Само у земљи Гесемској, где бијаху синови Израљевини, не беше града.
27. Тада посла Фараон, те дозва Мојсија и Арона, и рече им: сада згрјеших; Господ је праведан, а ја и мој народ јесмо безбожници.
28. Молите се Господу, јер је доста, нека престану громови Божији и град, па њу вас пустити, и више вас не ће нико устављати.
29. А Мојсије му рече: как да изађем иза града, раширићу руке своје ка Господу, а громови ће престати и град не ће више бити, да знаш да је Господ казва земља.
30. А ти и слуге твоје знам да се још не ћете бојати Господа Бога.
31. И пронаде лан и јечам, јер јечам беше класоа, а лан се главичио.
32. А пшеница и крупница не пропадаше, јер беше отишао од Фараона иза града рашири руке своје ка Господу, и престаше громови и град, и дажда не падаше на земљу.
33. И Мојсије отиша од Фараона иза града рашири руке своје ка Господу, и престаше громови и град, и дажда не падаше на земљу.
34. Али Фараон видјев гаје преста дажд и град и громови, стаде опет грјешити, и срце му отврду и њему и слугама његовијем.
35. Отврду срце Фараону, те не пусти синова Израљевих, као што беше казао Господ преко Мојсија.

- А Господ рече Мојсију: иди к Фараону, јер сам ја учинио да отврдне срце његово и срце слуга његовијех, да учини ове знаке своје међу њима,
2. И да приповијешаш шта учиних у земљи и у људима својим гле показав на Мисир и какве знаке своје показах на њима, да бисте знали да сам ја Господ.
3. И отиде Мојсије и Арон к Фараону, и рекосе му: овако вели Господ Бог Јеврејски: докле ћеш се противити да се не понизиш преда мном? Пусти народ мој да ми послужи.
4. Јер ако не ћеш пустити народа мовијех, ево сјутра ћу нанијети скакавце на земљу твоју;
5. И покриће сву земљу, да се не ће видјети земље, и појешће остатке што се сачувао, који вам је остао иза града, и појешће сва дрвета што вам расту у пољу.
6. И напућиће их се куће твоје и куће свјех Мисираца, што нијесу видјели оци твоји ни оци отаца твојих, од како су појели на земљи до данас. И окренув се отиде од Фараона.
7. А слуге рекосе Фараону: докле ће нас тај мучити? Пустити их нека послужу Господу Богу својему. Зар још не видиш где пронаде Мисир?
8. И дозваше опет Мојсија и Арона пред Фараона, и рече им: идите, послужите Господу Богу својему. А који што ће мн?
9. А Мојсије рече: с дјецом својом и са старцима својим ићи ћемо, са стоком својом ситном и крупном ићи ћемо, јер имамо празник Господњи.
10. А он им рече: тако био Господ с вама, како ћу вас ја пустити с дјецом вашом. Видите да зло мислите.
11. Не ће бити тако; нешто ви људи идите и послужите Господу, јер то иште те. И отјера их од себе Фараон.
12. Тада рече Господ Мојсију: пружи руку своју на земљу Мисирску, да дођу скакавци на земљу Мисирску и поједу све биље по земљи, што год оста иза града.
13. И пружи Мојсије штап свој на земљу Мисирску, и Господ наведе устојма Мисирску, и Господ пусти скакавце на земљу, те дозва црјелани дан и црјелани вечеру, и не хте их пустити.
14. И дођоше скакавци на сву земљу Мисирску, и поладаше по свијем крајима Мисирским силни веома, каквах пријепи да није било нити ће кад бити онаких.
15. И покрише сву земљу, да се земља не виђаше, и поједоше сву траву на земљи и сав род на дрветима, што оста иза града, и не оста ништа зелено од дрвета и од биља пољскога у свој земљи Мисирској.
16. Тада Фараон брже дозва Мојсија и Арона, и рече: згрјеших Господу Богу вањему и вама.
17. Али ми још сада само опрости грјех мој, и молит се Господу Богу својему да уклони од мене само ову смрт.
18. И отиде Мојсије од Фараона, и помоли се Господу.
19. И окрену Господ вјетар од запада врло јак, који узе скакавце и баца их у прено море, и не оста ни један скакавац у цијелој земљи Мисирској.
20. Али Господ учини те отврду срце Фараону, и не пусти синова Израљевих.
21. И рече Господ Мојсију: пружи руку своју к небу, и биће тама по земљи Мисирској така да ће је погинути.
22. И Мојсије пружи руку своју к небу, и поста густа тама по свој земљи Мисирској за три дана.
23. Не виђашу један другога, и нико се не маче с мјеста где беше за три дана; али се код свјех синова Израљевих видјело по станима њиховијем.
24. Тада Фараон дозва Мојсија, и рече: идите, послужите Господу; само стока ваша ситна и крупна нека остане, а дјеца ваша нека иду с вама.
25. А Мојсије рече: треба да наж даш и што ћемо принијети и сажети на жртву Господу Богу својему;
26. За то и стока наша нека иде с нама, да не остане ни палка, јер између ње треба да уземемо чим ћемо послужити Господу Богу својему, а не знамо којим ћемо послужити Господу докле не дођемо онамо.
27. Али Господ учини те отврду срце Фараону, и не хте их пустити.
28. И рече му Фараон: иди од мене, и чувај се да ми више не дођеш на очи, јер ако ми дођеш на очи, погинућеш.

једу ноћ; а кад свану, донесе устока скакавце.

ви како заповједи Господ Мојсију и Аарону, тако учинише.

51. И тај дан изведе Господ синове Израјљеве из земље Мисирске у четврта ма њиховијем.

ГЛАВА 13.

И рече Господ Мојсију говорећи: 2. Посвети ми свакога првенца, што год отвора материцу у синова Израјљевих, и од људи и од стоке; јер је моје.

3. И Мојсије рече народу: памтите овај дан, у који изидосте из Мисира, из дома ропокача, јер вас руком крјепном изведе Господ оданде; нека се дакле не једе ништа с кљасцем.

4. Данас излазисте, мјесеца Авива; 5. Па кад те Господ уведе у земљу Хананејску и Хетејску и Аморејску и Јевусејску, за коју се заклео оцима твојим да ће ти је дати, да служиш службу ову онога мјесеца: 6. Седам дана једи хљебоме пријесне, а седми дан нека је празник Господњи.

7. Хљебови пријесни да се једу седам дана, и да се не види у тебе ништа с кљасцем, нити да се види у тебе кљасца у цијелом браћу твојом.

8. И казаћеш сину својему у тај дан говорећи: ово је оно што ми је учињено Господом кад сам излазио из Мисира.

9. И нека ти буде као знак на руци твојој и као спомен пред очима твојима; јер те је руком крјепном извео Господ из Мисира.

10. За то врши закон овај на врјеме, од године до године.

11. И кад те уведе Господ у земљу Хананејску, као што се заклео теби и твојим оцима, и да ти је, 12. Одвајаћеш Господу што год отворила материцу, и од стоке твоје што год де Господу.

13. А свако магаре првенце откупи јагњетом или јаретом; ако ли га не би откупио, сломи му врат. Али свакога првенца човјечијета између синова својих откупи.

14. А кад те запита син твој у наредак говорећи: шта је то? реци му:

руком крјепном изведе нас Господ из Мисира, из дома ропокача.

15. Јер кад отврду Фаравон, те нас не хте пустити, побје Господ све првенце у земљи Мисирској од првенца човјечијета до првенца од стоке; за то приносим Господу све мушко што отворила материцу, а свакога првенца синова својих откупићујем.

16. И то, нека ти је као знак на руци и као почесник међу очима твојима, да нас је руком крјепном извео Господ из Мисира.

17. А кад Фаравон пусти народ, не одведе их Бог путем кр земљи Филистејској, ако и бјеше краћи, јер Бог рече: да се не покаје народ кад види рат, и не врати се у Мисир.

18. Нето Бог заведе народ путем прено-ко путине на преном мору. А војничким редом изидоше синови Израјљеве из земље Мисирске.

19. И Мојсије узе кости Јосифове са собом; јер бјеше заклео синови Израјљеве рекавши: заиста ће вас похоронити Бог, а тада изнесите кости моје одаде са собом.

20. Тако отишавши из Сохота стадоше у обћ у Египту, на крају путине.

21. А Господ иђаше пред њима дању у ступу од облака водећи их путем, а да би пучовали дању и ноћу.

22. И не уклањаше испред народа ступа од облака дању ни ступа од ноћи.

ГЛАВА 14.

И рече Господ Мојсију говорећи:

2. Кажу синовима Израјљевим нека савију и стану у обћ пред Пи-Аирот између Мигдола и мора према Вел-Сефону; према њему нека стану у обћ поврај мора.

3. Јер ће Фаравон рећи за синове Израјљеве: зашли су у земљу, затвори-ла их је пустиња.

4. И учинићу да отврдне срце Фаравону, те ће поћи у погјеру за нама, и ја ћу се прославити на њему и на свој војсци његовој, и Мисирци ће познати да сам ја Господ. И учинише тако.

5. А кад би јављено цару Мисирском да је побјегао народ, промијени се срце Фаравоново и слуга његовијех према

народу, те рекоше: шта учинисмо, те пустисмо Израјља да нам не служи? 6. И упрже у вода своја, и узе народ свој са собом.

7. И узе шест стотина кола изабраних и што још бјеше кола Мисирских, и кад свјеза војводе.

8. И Господ учини, те отврду срце Фаравону цару Мисирском, и пође у погјеру за синовима Израјљевијем, кад синови Израјљеве отидоше под руком војском.

9. И гјеравши их Мисирци стигоше их, сва кола Фаравонова, коњици његови и војска његова, кад бјеху у овоку на мору код Пи-Аирота према Вел-Сефону.

10. И кад се приближи Фаравон, погнаше синови Израјљеве очи своје, а Мисирци иду за њима, и уплашише се врло, и повикаше синови Израјљеве ка Господу.

11. И рекоше Мојсију: зар не бјеше гробова у Мисру, него нас доведе да изгинемо у пустињи? Шта учини, те нас изведе из Мисира?

12. Нијесмо ли ти говорили у Мисру и рекли: прођи нас се, нека служимо Мисирцима? јер би нам боље било служити Мисирцима него изгинути у пустињи.

13. А Мојсије рече народу: не бојте се, стајите на гледајте како ће вас Господ избавити данас; јер Мисирце које сте видели данас, не ћете их ни-гда више видјети до вијека.

14. Господ ће се бити за вас, а ви ћете мучати.

15. А Господ рече Мојсију: што ви-дјеш к мени? кажи синовима Израјљевијем нека иду.

16. А ти дигни штал свој и пружи руку своју на море, и расијени га, па нека иду синови Израјљеве посред мора сухим.

17. И гме, ја ћу учинити да отврдне срце Мисирцима, те ће поћи за њима; и прославићу се на Фаравону и на свој војсци његовој, на коlima његовијем и на коњицима његовијем.

18. И Мисирци ће познати да сам ја Господ, кад се прослави на Фаравону, на коlima његовијем и на коњицима његовијем.

19. И подиже се анђео Господњи, ко-

ји иђаше пред војском Израјљевом, и отиде им за леђа; и подиже се ступ од облака испред њих, и стаде им за леђа.

20. И доша међу војску Мисирску и војску Израјљевску бјеше онијем облак мрачан а онијем свијетљаше по ноћи, те не приступише једни другима циједу ноћи.

21. И пружи Мојсије руку своју на море, а Господ урби море вјетром источишм, воји јако дуваше циједу ноћи, и осуши море, и вода се растути.

22. И пођоше синови Израјљеве посред мора сухим, и вода им стајаше као зид с десне стране и с лијеве стране.

23. И Мисирци гјерајући их пођоше за њима посред мора, сви коњи Фаравонови, кола и коњици његови.

24. А у стражу јутрењу погледа Господ на војску Мисирску из ступа од огња и облака, и смете војску Мисирску.

25. И позваца точкова коlima њиховијем, те их једва вучијаху. Тада рекоше Мисирци: бјезимо од Израјља, јер се Господ бије за нас с Мисирцима.

26. А Господ рече Мојсију: пружи руку своју на море, нека се врати вода на Мисирце, на кола њихова и на коњице њихове.

27. И Мојсије пружи руку своју на море, и дође опет море на силу своју пред зору, а Мисирци нагоше бјежати према мору; и Господ баца Мисирце у сред мора.

28. И вративши се вода потопи кола и коњице са свом војском Фаравоном, што их год бјеше пошло за њима у море, и не оста од њих ни један.

29. А синови Израјљеве иђаху посред мора сухим; и стајаше им вода као зид с десне стране и с лијеве стране.

30. И изоваи Господ Израјља у онај дан из руку Мисирских; и виде Израјљеве мртве Мисирце на бријегу морском.

31. И виде Израјљеве силу велику, коју показа Господ на Мисирцима, и народ се побоба Господу, и вјеровна Господу и Мојсију слуги његовој.

ГЛАВА 15.

Тада зајева Мојсије и синови Израјљеве ову пјесму Господу, и рекоше овако: Пјесану Господу, јер се славно про-слави: кола и коњица врже у море.

2. Сила је која и преска моја Господ,

који не изгави; он је Бог мој, и славићу га. Бог оца мојега, и узвишњавају га.

3. Господ је велик ратник; име му је Господ.

4. Кода фараонова и војску његову вриже у море; избране војводе његове утопише се у црном мору.

5. Бездани их покрише; падоше у дубину као камен.

6. Десница твоја, Господе, прослави се у сил; десница твоја, Господе, сатри непријатеља.

7. И мноштвом величавства својега оборио си оне који усташе на те; пустио си гњев свој, и прождрије их као сламу.

8. Од даха коздара твојих сабра се вода; стаде у голму вода која тече; стинуше се вали усред мора.

9. Непријатељ рече: гјераћу, стигнућу, диглаћу плаћен; настићу их се дучна моја, извући ћу мач свој, истријобиће их рука моја.

10. Ти дуну вјетром својим, и море их покри, и утопише као олово у дубокој води.

11. Ко је као ти међу силанима, Господе? ко је као ти славан у светости, страшан у хвали, и да чини чудеса?

12. Ти прихвати десницу твоју, и прождрије их земља.

13. Водни милости својом народ, који си испуни, водиш крјепиошћу својом у стан светости своје.

14. Чуће народи, и здрхтаће; мук ће спопати оне који живе у земљи Филитејској.

15. Тада ће се препаст старешиње Едомске, јунаке Моавске спопашће духат, углашће се сви који живе у Хананској.

16. Спопашће их страх и трепет; од величине руке твоје закућтаће као камен, докле не прође народ твој, Господе, докле не прође народ, који си задобио.

17. Одвешћ их и посадић их на гори нашествия својега, на мјесту који си себи за стан спремно, Господе, у светињи, Господе, коју су твоје руке утврдили.

18. Господ ће царовати до вијеска.

19. Јер убоше коњи фаронови с коњима његовијем и с коњницама његовијем; ум коре, и Господ поврати на њих

донецу, а нека буде двојином онолико колико накупе сваки дан.

6. И рече Мојсије и Арон свијем синовима Израилјевијем: довече ћете похватити да вас је Господ извео из земље Мисирске;

7. А сутра ћете видјети славу Господову; јер је чуо вику вашу на Господа. Јер шта смо ми да вичете на нас?

8. И рече Мојсије: довече ће вам дванаест месеца да једете а у јутру хљеба да се наситите; јер је чуо Господ вику вашу, којом викасте на њ. Јер што смо ми? Није на нас ваша вика него на Господа.

9. И рече Мојсије Арону: кажи свему збору синова Израилјевих: приступите пред Господа, јер је чуо вику вашу.

10. И кад рече Арон свему збору синова Израилјевих, погледаше у пустињу, и гле, слава Господња показа се у облаку.

11. И Господ рече Мојсију говорећи:

12. Чуо сам вику синова Израилјевих. Кажу ми и речи: довече ћете јести месо, а сутра ћете се насити хљеба, и познате да сам ја Господ Бог ваш.

13. И у рече долетјеше пренелице и прекрилише обј, а у јутру паде роса око окола;

14. А кад се диже роса, а то по пустињи нешто ситно окрутло, ситно као слава по земљи.

15. И кад видјеше синови Израилјевих, говораху један другому: шта је ово? Јер не знадјаху шта бјеше. А Мојсије им рече: то је хљеб, што вам даде Господ да једете.

16. То је за што заповједи Господ: купите га сваки дан колико коме треба за јело, по гомор на главу, по броју дучна ваших, сваки нека узме за оне који су му у шатору.

17. И учинише тако синови Израилјевих; и накупише који више који мање.

18. Па мјереше на гомор, и не дође више оног који накупи много, ни мање оног који накупи мало, него сваки накупи колико му је требало да једу.

19. И рече им Мојсије: нико да не оставља од тога за сутра.

20. Али не послушаше Мојсија, него неки оставише од тога за сутра, те се учрва и усмрде. И расрди се Мојсије на њих.

21. Тако га купљаху свако јутро, сваки колико му требаше за јело; а кад сунце огријаваше, тада се растапаше.

22. А у шести дан накупише хљеба двојином, по два гомора на свакога; и добоше све старешиње од збора, и јавише Мојсију.

23. А он им рече: ово каза Господ: сутра је субота, одмор свет Господу; што ћете пећи, пеците, и што ћете купити, купите, а што претече, оставите и чувајте за сутра.

24. И оставише за сутра, као што заповједа Мојсије, и не усмрде се ни бјеше црва у њему.

25. И рече Мојсије: једите то данас, јер је данас субота Господња, данас не ћете наћи у пољу.

26. Шест ћете дана купити, а седми је дан субота, тада га не ће бити.

27. И у седми дан изидоше неки од народа да купе, али не нађоше.

28. А Господ рече Мојсију: докле ћете се противити заповијестима мојим и законима мојим?

29. Видите, Господ вам је два суботу, за то вам даје шестог дана хљеба на два дана. Стојте сваки на свом мјесту, и нека не одлази нико са својета мјеста у седми дан.

30. И почину народ у седми дан.

31. И дом Израилјев прозва тај хљеб мана; а бијаше као сјеме коријандрине, бијела, и на језику као медени колачи.

32. И рече Мојсије: ово је заповједи Господ: напуни гомор тога, нека се чува од кољена до кољена нашега, да виде хљеб, којим сам вас хранио у пустињи кад вас изведех из земље Мисирске.

33. И рече Мојсије Арону: узми чрчаг и насипи гомор мане, и метни пред Господа да се чува од кољена до кољена нашега.

34. И остави га Арон пред свијетом да се чува, као што заповједа Господ Мојсију.

35. А синови Израилјевих једоше ману четрдесет година док не добоше у земљу у којој ће живјети; једоше ману док не добоше на међу земље Хананске.

36. А гомор је десетина ефе.

сије говораше а Бог му одговараше гласом.

20. И Господ синавши на гору Синајску, на врх горе, позва Мојсија на врх горе; и изађе Мојсије.

21. А Господ рече Мојсију: сиђи, опомени народ да не преступе међе да виде Господа, да не би изгинули од мене.

22. И сами спештеници, који приступишају ка Господу, нека се освештају, да их не би побио Господ.

23. А Мојсије рече Господу: не ће моћи народ изаћи на гору Синајску, јер си нас ти опоменуо резавши: начини међу гори и освештај је.

24. А Господ му рече: иди, сиђи, па онда дођи ти и Аарон с тобом; а спештеници и народ нека не преступе међе да се пошту ка Господу, да их не би побио.

25. И сиђе Мојсије к народу, и каза им.

ГЛАВА 20.

Тада рече Бог све оне ријечи говорише:

2. Ја сам Господ Бог твој, који сам те изведе из земље Мисирске, из дома родскога.

3. Немој имати других богова уза ме.

4. Не гради себи лика резана нити кавне слике од онога што је горе на небу, или доље на земљи, или у води испод земље.

5. Немој им се клањати нити им славити, јер сам ја Господ Бог твој, Бог реннатељ, који похотим гријехе отачтога кољена, онијех који жрве на жене; а чиним милост на тисућима онијех који ме љубе и чувају заповијести моје.

7. Не узимај узалу имена Господа Бога својега; јер не ће пред Господом бити прав ко узме име његово узалу.

8. Сјећај се дана од одмора да га светкујеш.

9. Шест дана ради, и свршиј све послове своје.

10. А седми је дан одмор Господу Богу твојему; тада немој радити ни једнога посла, ни ти, ни син твој, ни кли твој, ни слуга твој, ни слушкиња твоја, ни живинце твоје, ни странац који је међу вратима твојим.

11. Јер је за шест дана створио Господ небо и земљу, море и што је год

у њима; а у седми дан почину; за то је благословио Господ дан од одмора и пошетио га.

12. Поштуј она својега и матер своју, да ти се прудеже дани на земљи, коју ти да Господ Бог твој.

13. Не убиј.

14. Не чини прелубе.

15. Не кради.

16. Не сведочи лажно на близњега својега.

17. Не пожели куће близњега својега, не пожели жене близњега својега, ни слуге његова, ни слушкиње његове, ни вода његова, ни магарица његова, ничишта што је близњега твојега.

18. И вас народ виде гром и муњу и трубу где труби и гору где се дири; и народ видјениши то узмаче се и стаде из далека.

19. И рекосе Мојсију: говори нам ти, и слушаћемо; а нека нам не говори Бог, да не попремо.

20. А Мојсије рече народу: не бојте се, јер Бог дође да вас испушта а да вам пред очима буде страх његов да не бисте гријешили.

21. И народ стајаше из далека, а Мојсије приступи к мраку у којем бјеше Бог.

22. И Господ рече Мојсију: овако кажи синовима Израјлевим: видјели сте где вам с неба говорих.

23. Не градите уза ме богова сребренијех, ни богова златнијех не градите себи.

24. Олтар од земље начини ми, па којем ћеш ми приносити жртве своје, паљенице и жртве своје захвалне, сину и врпну стоку своју.

На којем год мјесту заповједим да се спомене име моје, доћи ћу к теби и благословићу те.

25. Ако ли ми начиниш олтар од камена, немој начинити од тесаног камена; јер ако повучеш по њему гвоздењем, оскврњићеш га.

26. Немој уз басмаке ни к олтару мојему, да се не би открила голоотиња твоја код њега.

ГЛАВА 21.

А ово су закони које ћеш им поставити:

2. Ако купиш роба Јеврејина, шест

година нека ти служи, а седми век отиде слободан без откупца.

3. Ако буде дошао инкосан, нека и отиде инкосан; ако ли буде имао жену, нека иде и жена с њим.

4. Ако га господар његов ожени, и жена му роди синове или кћери, жена с дјецом својом нека буде господару његову, а он нека отиде сам.

5. Ако ли роб рече тврдо: љубим господара својега, жену своју и дјечу своју, не ћу да идем да будем слободан,

6. онда нека га доведе господар његов пред судије и постави на вратима или код доврата, и онде нека му господар пробуши ухо шилом, па нека му робује до вијека.

7. Ако ко прода кћер своју да буде робња, да не одмази као робови што одлазе.

8. Ако не буде по вољи господару својему, и он је не узме за жену, нека је пусти на откупце; али да нема вазети продајци је у туђу народ учинивши јој невређу.

9. Ако ли је заручи сину својему, да јој учини по праву које имају кћери.

10. Ако ли узме другу, да јој не умади хране ни одијела ни заједнице.

11. Ако јој ово троје не учини, онда нек отиде без откупа.

12. Ко удари човјека, те умре, да се погуби.

13. Ако ли не буде хтио, него му га Бог даде у руке, одредићу ти мјесто куда може утјећи.

14. Ако би ко нахвалице устао на близњега својега да га убије из пријеваре, одавци га и од олгара хојега да се погуби.

15. Ко удари она својега или матер своју, да се погуби.

16. Ко украде човјека и прода или се нађе у његовијем ругама, да се погуби.

17. Ко опустје она својега или матер своју, да се погуби.

18. Кад се сваде људи, па један удари другога каменом или песницом, али онај не умре него падне у постељу,

19. ако се придигне и изађе о штапу, да не буде крив онај који је ударио, само данућу да му нахвали и сву видрићу да плати.

20. Ко удари роба својега или робин

ју штаном тако да му умре под руком, да је крив;

21. Али ако прехиви дан или два, да није крив, јер је његов новач.

22. Кад се сваде људи, па који од њих удари другу жену тако да изађе из ње дијете, али се не догоди смрт, да плати главо колико муж женин рече, а да плати преко судија;

23. Ако ли се догоди смрт, тада ћеш узети живот за живот,

24. око за око, зуб за зуб, руку за руку, ногу за ногу,

25. ужег за ужег, рачу за рачу, модрицу за модрицу.

26. Ако ко удари по оку роба својега или робинју своју, те му похвати око, да га отпусти слободна за око његово.

27. И ако избаци зуч робу својему или робинји својој, да га пусти слободна за зуб његов.

28. Ако во убоде човјека или жену, те умре, да се во засне каменем и да се не једе месо од њега, а господар од вола да није крив.

29. Али ако је во прије био бодач и господар његов знао за то па га није чувао, те убије човјека или жену, да се засне каменем, и господар његов да се погуби.

30. Ако му се одреди да се отупи, нека да откуп за живот свој, колико му се одреди.

31. Ако убоде сина или кћер, да му буде по истом закону.

32. Ако ли роба убоде во или робинју, да да господару њихову тридесет сикала сребра и во да се засне каменем.

33. Ако ко открије јаму или ископа јаму а не покрије, па упадне во или магарач,

34. да нахвали господар од јама и плати новцем господару њихову, а што је угнуло да је његово.

35. Ако во једнога убоде вола другога, те погине, онда да продаду вола животога и новце да подијеле, тако и убијенога вола да подијеле.

36. Ако ли се знало да је во прије био бодач па га није чувао господар његов, да да вола за вола, а убијени нека буде њему.

ГЛАВА 22.

1. Ко уграде вола или овцу или козу, и закоље или прода, да врати пет волова за једнога вола, а четири овце или вове за једног овцу или козу.

2. Ако се дупец ухвати гдје поткопана, те буде равен тако да умре, да не буде крив за ерв онај који га буде убио;

3. Али ако се буде сунце родило, да је крив за ерв. А дупец све да нахвара; ако ли не би имао, онда да се он прода за своју крађу.

4. Ако се најде што је похрао у његовој руци живо, био во или магарац или овца или коза, да врати самдруго.

5. Ко потре биву или винограда пустиши стоку своју да пасе по туђој њиви, да нахвара најбољим са своје њиве и најбољим из својега винограда.

6. Ако изађе вагра и наиђе на трње, па изгори стог или жито које још стоји или њива, да нахвара онај који је запалио.

7. Ако ко да ближњему својењу новце или посуђе на оставу, па се уграде из куће његове, ако се најде дупец, да плаћи двојином;

8. Ако ли се не најде дупец, онда господар од оне куће да стане пред судије да се закуне да није посетио руком својом на ствар ближњега својега.

9. За сваку ствар, за коју би била распра, или за вола или за магараца или за овцу или за козу, или за хаљину, за свалу ствар изгубљену, кад ко каже да је његова, пред судије да дође распра обогити, па кога осуде судије, онај да врати ближњему својењу двојином.

10. Ако во да ближњему својењу да чува магараца или вола или овцу или козу или како год живинче, па утине или охронс, или га во отера а да нико не види.

11. Заклетва Господња нека буде између њих, да није посетио руком својом на ствар ближњега својега, и господар од ствари нека пристане, а онај да не плаћи.

12. Ако ли му буде уградено, нека плаћи господару његову.

13. Ако ли га буде распрела збојство, да донесе од њега сведоцтво, и да не плаћи што је распринуто.

ГЛАВА 23.

1. Не износи законијех гласова; не пристај с безбожником да свједочиш криво.

2. Не иди за множином на зло, и не говори на суду поводећи се за велим бројем да се изврне правда.

3. Сиромогу у парници његовој не гледај што је сиромаш.

4. Ако наиђеш на вода непријатеља својега или на магараца његова, гдје је задугао, одведи га к њему.

5. Ако видиш гдје је ненавиднику твојему пао магарац под теретом својим, немој да га оставиш, него му помози.

6. Немој изврнути правде сиромогу својењу у парници његовој.

7. Ријечи лажне клони се, и безазелнога и правота немој убити, јер не ћу оправдати безбожника.

8. Не узимај поклона, јер поклон заплешањује окате и изврне ријечи правдина.

9. Дошљака не пријели, јер ви знате кака је душа дошљаку, јер сте били дошљаци у земљи Мисирској.

10. Шест година засицај земљу своју, и сабрај род њезин;

11. А седамне години остави је, нека почине, да једу сиромаси народа твојега, а што иза њих остане нека једу звијери полске; тако ради и с виноградом својим и с маслиником својим.

12. Шест дана ради послове своје, а у седми дан почини, да се одмори во твој и магарац твој, и да одахне син робине твоје и дошљак.

13. Држите се свега што сам вам казаво. Не поминайте имена богова туђих, и да се не чује из уста ваших.

14. Три пута преко године светуј ми:

15. Правник пријесних хљебова држи; седам дана једи хљебове пријесне, као што сам ти заповједио, да врдијеме, мјесеца Авива, јер си гада казаша из Мисира; и нико да не изврди преда ме празан;

16. И правник жетве првина од труда твојега што посидеш у полу својем; и правник бербе на свршетку сваке године; кад сабереш труд свој с њиве.

17. Три пута преко године све мушкетерске твоје да излази пред Господа Бога.

18. Криви од жртве моје не приноси

у хљебове киселе, и претилина правника мојега да не преноћи до јутра.

19. Првине од првога рода земље своје донеси у кућу Господа Бога својега; немој кухати јањета у млијечу мајке његове.

20. Ево, ја шаљем анђела својега пред тобом да те чува на путу, и да те одведе на мјесто које сам ти приписао.

21. Чувај га се, и слушај га, немој да га расудиш, јер сам не ћу отпустити грѣха, јер је моје име у њему.

22. Него ако га добро узаслушаш и уствориш све што кажем, ја ћу бити и непријатељ твојим непријатељима и противник твојим противницима.

23. Јер ће анђео мој ићи пред тобом и одвешће те у земљу Аморејску и Хетејску и Ферезејску и Хананејску и Јевејску и Јевусејску, и ја ћу их истријебити.

24. Немој се клањати боговима њиховим ници им служити, ни чинити што они чине, него их са свијем обори и ликове њихове за свијем излочи.

25. И служите Господу Богу својењу, и он ће благословити хљеб твој и воју твоју; и уклатићу болест између вас.

26. Не ће бити пометкиње ни негодике у земљи твојој; и број дана твојих напунићу.

27. Пустићу страх свој пред тобом, и улашићу сваки народ на који дођеш, и обратићу к теби плећи свијех непријатеља твојих.

28. Послаћу и стрљене пред тобом да тјерају Јевеје, Хананеје и Хетеје испред тебе.

29. Не ћу их отјерати испред тебе за једну годину, да не опусте земља и да се звијерје пољско не наможи на тебе.

30. По мало ћу их одлонити испред тебе докле се не намножиш и заузеш земљу.

31. И поставићу међе твоје од мора првенота до мора Филдистевога и од пустиње до ријеке; јер ћу вама у руке дати оне који живе у оној земљи да их отјераш испред себе.

32. Немој хвагати вјере с њима ни с боговима њиховим.

33. Нека не сједи у земљи твојој; да те не наврате да се огријешис о мене, јер би служено боговима њиховим, и то би ти била замка.

ГЛАВА 24.

И рече Мојсију: изађи горе ка Господу ти и Арон и Надав и Авихуа и седамдесет старијина Израјљевих, и пољовите се из далска.

2. И Мојсије сам нека приступи ка Господу, а они нека не приступе, и народа нека не иде горе с њим.

3. И дође Мојсије, и каза народу све рјечи Господње и све законе. И одговори народ једнијем гласом и рекоше: чинићемо све што је рекао Господ.

4. И написа Мојсије све рјечи Господње, и устави рано начини олтар под гором и дванаест ступова за дванаест племена Израјљевих.

5. И посла младине између синова Израјљевих који принесоше жртве наљнице и принесоше теоче на жртве захвалне Господу.

6. И узевши Мојсије половину ерви, метну у здеље, а половину ерви изли на олтар.

7. И узе књигу завјетну и прочита народу. А они рекоше: што је год рекао Господ чинићемо и слушаћемо.

8. А Мојсије узе крв, и покрили њом народ, и рече: ево крв завјета, који учини Господ с вама за све рјечи ове.

9. По том отиде горе Мојсије и Арон, Надав и Авихуа, и седамдесет старијина Израјљевих.

10. И видјеше Бога Израјљева, и под ногама његовијем као дјело од камена савида и као небо кад је ведро.

11. И не пружа руке своје на изабране између синова Израјљевих, него видјеше Бога, на једоше и пише.

12. И рече Господ Мојсију: погни се мени на гору, и остани овдје, и дађу ти плоче од камена, закон и заповијести, које сам написао, да их учиш.

13. Тада уста Мојсије с Истсом, који га служаше, и изађе Мојсије на гору Божју.

14. А старијинама рече: сједите ту док се вратимо к вама; а ето Арон и сав Ор с вама; ко би имао што, нека иде к њима.

15. И отиде Мојсије на гору, а облак покри гору.

16. И објави слава Господња на гори Синајској, и облак је покриваше

19. И начини херувима једнога на једном крају а другога херувима на другом крају; на заклопцу начинише два херувима на оба краја.

20. И нека херувими рашире крила, у вис да заклањају ерлима заклопац, и нека буду лицем окренути један другом, према заклопцу нека су окренута лина херувима.

21. И метнућеш заклопац овога на ковчег, а у ковчег ћеш метнути свједочанство, које ћу ти дати.

22. И ту ћу се састајати с тобом и говорићу ти овога са заклопца између два херувима, који ће бити на ковчегу од свједочанства, све што ћу ти заповиједати за синове Израјљеве.

23. Начини и сто од дрвета ситима, у дужину од два лакта, а у ширину од једнога лакта, а у висину од подруг лакта.

24. И покуј га чистим златом, и начини му вијенац златан у наоколо.

25. И начини му оплаћу у наоколо е подланице, и начини златан вијенац око оплаће.

26. И начини му четири биочуга од злата, и метни му те биочуге на четири угла која ће му бити код четири ноге.

27. Под оплаћом нека буду биочуги, да у њима стоје полуће да се носи сто.

28. А полуће начини од дрвета ситима, и окуј их златом да се о њима носи сто.

29. И начини му здеље и чаше и виједра и кутлиће, којима ће се прелјеваати, а начинићеш их од чистота злата.

30. И метаћеш на сто хљебове, да су постављени свагда према мном.

31. И начини свјетњаке од чистота злата, једноставан нека буде свјетњак; ступ и гране и чашнице, јабуке и цвјетови нека буду у њега.

32. А шест грана нека му излази са страна, три гране с једне стране свјетњака а три гране с друге стране свјетњака.

33. Три чашнице као бадем нека буду на једној грани и јабука и цвјет, и три чашнице као бадем и јабука и цвјет на другој грани; тако нека буде на шест грана што излазе из свјетњака.

34. И на самом свјетњаку нека буду четири чашнице као бадем и јабуке и цвјетови;

35. Једна јабука под двије гране што

ГЛАВА 26.

А шатор ћеш начинити од десет завјеса од танкога платна узведенога и од порфире и од скераста и од црнца; и по њима да буду несени херувими.

2. Један завјес нека буде двадесет и осам лаката дуг и четири лакта ши- ров; сви завјеси да буду једне мјере.

3. Пет завјеса нека се састављају један с другим, и пет других завјеса нека се састављају један с другим.

4. И начини петље од порфире по крају једнога завјеса, гдје ће се крајевни састављати, и тако начини по крају другога завјеса, гдје ће се крајевни састављати.

5. Педесет петљага начини на једном завјесу, а педесет петљага начини на крају другога завјеса, гдје ће се састављати с другим, а петље да буду једна према другој.

6. И начини педесет кутва од злата, да запнеш завјесе један за други ку- кама, и тако ће бити шатор један.

7. И начини завјесе од костријети за наслон над шатором; једнаест тавих завјеса начини.

8. Завјес један нека буде тридесет ла- ката дуг, а широко четири лакта; гдје једнаест завјеса да су једне мјере.

9. И састави пет завјеса заједно, а шест осталатјех заједно, на двоје ћеш превнати шести завјес с предње стране

10. И начини педесет петљага на стра- жњем крају првога завјеса, гдје ће се

састављати, а педесет петља на крају другог завјеса, гдје ће се састављати.
 11. И начини кука мједенијех педесет, и запни куке за петље, и састави наслон, да буде једно.

12. А што је више у завјеса на наслону, половина завјеса што претече, нека виси на стражној страни шатору.
 13. И лавак с једне стране а лавак с друге стране што има више у дужину у завјеса на наслону, нека виси шатору са стране и тамо и амо, да га заклања.
 14. И начини покривач наслону од кожа овнујских првених обојених, и сврх њега покривач од кожа језавичих.

15. И начини за шатор даске од дрвета ситима, које ће стајати право.
 16. Десет лавата нека буде свака даска дуга а по друг лавата широка.
 17. Два чена нека буду на дасци, један према другоме на једнаво; тако начини на свакој дасци за шатор.

18. Тако начини даске за шатор, двадесет дасака на јужној страни.
 19. А под двадесет дасака начини четрдесет стопице од сребра: двије стопице под једну даску за два чена њезина, и двије стопице под другу даску за два чена њезина.

20. А на другој страни шатора према сјеверу двадесет дасака.

21. Са четрдесет стопица сребрних, и двије стопице под једну даску и двије стопице под другу даску.

22. А на западној страни шатора начини шест дасака,
 23. И двије даске на два угла од шатора.

24. И оне нека се састављају оздо и нека се састављају око биочугом; тако нека буде у обје које ће бити на оба угла.

25. Тако ће бити осам дасака са стопицама сребрним, са шеснаест стопина, двије стопице под једну даску а двије стопице под другу даску.

26. И начини пријеворнице од дрвета ситима, пет за даске на једној страни шатора.

27. И пет пријеворница за даске на другој страни шатора, и пет пријеворница за даске на западној страни шатора до оба угла.

28. А средња пријеворница да иде преко сријече дасака од једнога краја до другог.

29. А даске окој златом, и биочуге им начини од злата, да се кроз њих провуку пријеворнице, а и пријеворнице окој златом.

30. Тако ћеш подигнути шатор по салици која ти је показана на гори.

31. И начини завјес од порфире и од скерлета и од прнца и од танкога платна узведенога, и по њему нека буду везени херувими.

32. И објеси га о четири ступа од дрвета ситима, окована златом, са кукама златним, на четири стопице сребрне.

33. И објеси завјес о куке, и унеси за завјес ковчег од свједочанства, да вам завјес раставља светину од светине над светинама.

34. И жетни заклопац на ковчег од свједочанства у светини над светинама.

35. И најести сто пред завјес а сријетља према столу на јужној страни шатора, да сто стоји на сјеверној страни.

36. И на врата наслону начиниш завјес од порфире и од скерлета и од прнца и од танкога платна узведенога, везен;

37. И за тај завјес начиниш пет ступова од дрвета ситима, које ћеш оковати златом, са кукама златним, и салииш за њих пет стопица од мједи.

ГЛАВА 27.

И начини олтар од дрвета ситима, пет лавата у дужину и пет лавата у ширину, четворугласт да буде олтар, три лавата висок.

2. И на четири угла начини му рогове, из њега да излазе ротови, и оваваћеш га у мјед.

3. И начиниш му лонце за пецео и лопатице и котлиће и виљушке и млатице; све му посуђе начини од мједи.

4. И начини му решетку од мједи као мрежу, и начини у решетке четири биочуга од мједи на четири угла њезина.

5. И жетни је испод олтара у наоколо, да буде решета до средине олтара.

6. Начини и полуге олтару, полуге од дрвета ситима, и окој их у мјед.

7. И полуге да се провуку кроз био-

ГЛАВА 28.

А ти узми к себи Арона брата своја са синовима његовијем између синова Израјљевих да ми буду свештеници, Арон, и Надав и Авиаја и Елеазар и Итамар, синови Аронови.

2. И начини свете хаљине Ароњу брату својему за част и диму.
 3. И кажи свијем људима вјештијем, које сам напунио духа мудрости, нека начини хаљине Ароњу, да се посвети да ми буде свештеник.

4. А ово су хаљине што ће начинити: напрсник и оплећак и плашт, кошуља, везена, кана и појас. Те хаљине свете нека направе Ароњу брату својему и синовима његовијем, да ми буду свештеници.

5. И нека узму злата и порфире и скерлета и прнца и танкога платна;
 6. И нека начине оплећак од злата и од порфире и од скерлета и од прнца и од танкога платна узведенога, везен.

7. Двије пораменице нека буду на њему, које ће се састављати на два краја, да се држи заједно.

8. А појас на њему нека буде направљен исто као и он, од злата, од порфире, од скерлета, од прнца и од танкога платна узведенога.

9. И узми два камена ониха, и на њима изрежи имена синова Израјљевих, шест имена њиховијех на једном камену, а шест имена осталијех на другом камену по реду како се који родио.

11. Вјештином каменарском, којом се режу печати, изрезајеш на та два камена имена синова Израјљевијех, и опочи их златом у наоколо.

12. И жетни та два камена на пораменице оплећку, да буду камени за спомен синовима Израјљевијем, и Арон да носк имена њихова пред Господом на оба рамена своја за спомен.

13. И начини волце од злата.
 14. И два ланца од чистога злата начини једнака плетена, и објеси ланце плетене о колчце.

15. И напрсник судски начини направе везене онаке као оплећак, од злата, од порфире, од скерлета, од прнца и од танкога платна узведенога начини га.

16. Нека буде четворугласт и дво-

угле, да буду полуге с двије стране олтару, кад се носе.

8. Начиниш га од дасака да буде јакнуга пушља; као што ти је показаво на гори тако нека начини.

9. И начиниш тријем шатору на јужној страни; завјес тријему да буду од танкога платна узведенога, сто лавата у дужину на једној страни,
 10. И двадесет ступова и под њих двадесет стопица од мједи, а куке на ступовима и пасови њихови од сребра.

11. Тако и са западне стране да буду завјес сто лавата дуги, и двадесет ступова и двадесет стопица од мједи, на ступовима куке и њихови пасови од сребра.

12. А ширина ће тријему имати са западне стране завјесе од педесет лавата, десет ступова за њих и десет стопица под њих.

13. А на предној страни према истоку биће тријем широк педесет лавата.

14. Од петнаест лавата нека буду завјес на једној страни, и за њих три стопице под њих;
 15. На другој страни завјеси од педесет лавата, и три ступа за њих и три стопице под њих.

16. А на вратима од тријема завјес од двадесет лавата од порфире и од скерлета и од прнца и од танкога платна узведенога, везен, и четири ступа за њ, и под њих четири стопице.

17. Сви ступови у тријему у наоколо да буду опасани сребром, и куке да су им сребрне а стопице од мједи.

18. У дужину ће тријем имати сто лавата, у ширину педесет студа, а у висину пет лавата, да буде од танкога платна узведенога, а стопице од мједи.

19. Све посуђе у шатору за снагу службу, и све коље у њему и све коље у тријему да буде од мједи.

20. И ти заповједи синовима Израјљевима да ти донесу у мједу маслинова чистога циједенога за виждело, да би жини горјали свагда.

21. У шатору од састанка пред завјесе, који ће заслављати свједочанство, нека их Арон и синови његови спремају да горе од вечера до јутра пред Господом. То нека је уредба вјечна коју љезинама њиховијем међу синовима Израјљевима.

струк, у дужину с педи и у ширину наоколо траком тњанијем, као прорез у с педи.

17. И удари по њему Драго камење, у четири реда нека буде камење. У првом реду: сардоних, топаз и смиралача;

18. А у другом реду: карбункул, сфир и дијаманат;

19. А у трећем реду: агур и ахат и аметист;

20. А у четвртом реду: хрисолит, опих и јаснид; нека буду укувани у злато у свом реду.

21. И тијех камена с именима синова Израјљевих биће дванаест по именима њиховијем, да буду резани као дванаест племена.

22. И на напрсник метни ланце једнаке, плетене, од чистота злата.

23. И двије гривне златне начини на напрсник, и метни двије гривне на два браја напрснику.

24. Па пронуци два ланца злата кроз двије гривне на крајевима напрснику.

25. А друга два краја од два ланца загни за двије копче, и метни на пораменице од оплећка спривеја.

26. И начини друге двије гривне златне, и метни их на Друга два краја напрснику изнутра на страни која је од оплећка.

27. И начини још двије златне гривне, и метни их на пораменице од оплећка оадо према састанцима његовијем, више појаса на оплећку.

28. Тако нека вежу напрсник гривне његове за гривне на оплећку врпом од порејре, да стоји над појасом од оплећка, и да се не одваја напрсник од оплећка.

29. И нека носи Арон имена синова Израјљевих на напрснику судском на срцу свом кад улази у светињу за сном пред Господом вада.

30. И метни на напрсник судски Урим и Тумим, да буде на срцу Арону кад улази пред Господа, и Арон ће носити суд синова Израјљевих на срцу свом пред Господом вада.

31. И начини плашт под оплећка сав од порејре.

32. И ошто нека буде прорез у сриједи, и нека буде опточен прорез свуда у

наоколо траком тњанијем, као прорез у оплопа, да се не раздре.

33. А по скуту му начини шипке од порејре и од скердета и од црвна свуда свуда у наоколо;

34. Звонце златно на шипак по скуту од плашта свуда у наоколо.

35. И то ће бити на Арону кад служи, да се чује глас кад улази у светињу пред Господа и кад излази, да не погине.

36. И начини шлоу од чистота злата, и на њој изрежи као на печату: светиња Господу.

37. И вежи је врпом од порејре за капу, спривеја на капи да стоја.

38. И биће на челу Арону, да носи Арон гривехе светијех приноса које принесу синови Израјљевски у свијем даровима својих светијех приноса; биће на челу његову вада, да би били милни Господу.

39. И начини кошуљу од танкога платна изметаног, и начини капу од тњаног платна, а појас начини везен.

40. И синовима Аронувијем начини кошуље, и начини им појасе, и капице им начини за част и дјку.

41. Па то обуци Арону брагу својому и синовима његовијем, и помажи их и валучи им руке и посвети их да ми буду свештеници.

42. И начини им гаће ланене, да се покрије голо тијело; од бедара до дно стегна да буд.

43. И то нека је на Арону и на синовима његовијем кад улазе у шатор од састанка или кад приступају к олтару да служе у светиња, да не би носећи гривехе погинули. Ово ће бити уредаба вјечна њелу и сјемењу његову након њега.

ГЛАВА 29.

Учинићеш им и ово кад их станеш осветитавати да ми врше службу свештеничку: узми теле и два овна здрава, и хљебове пријесне и колаче пријесне замјешене с уљем, и погаче пријесне намазане уљем, од брашна пшеничнога умјесни их.

3. И метни их у једну котарицу, и

пријеси их у котарици с телетом и с два овна.

4. И доведи Арона и синове његове пред брата шатора од састанка, и умий их водом.

5. И узевши хљебине обуци Арону кошуљу и плашт испод оплећка и оплећка и напрсник, и опашни га појасом од оплећка.

6. И метни му капу на главу и свету плачу на капу.

7. И узми уље за помазање, и измиј му на главу, и помазањеш га.

8. И синове његове доведи и обуци им кошуље;

9. И опашни их појасима, Арона и синове његове, и метни им капе на главу, да имају свештенство уредбом вјечном. Тако ћеш посветити руке Арону и синовима његовијем.

10. И доведи теле пред шатор од састанка, а Арон и синови његови нека метну руке телесу на главу.

11. И закољи теле пред Господом на вршима шатора од састанка.

12. И узевши крви од телета помажи рогове олтару прстом својим, а осталу крв сву пролиј на подножје олтару.

13. И узми све сало по шривенима, и мрежицу на јетри, и оба бубрега и сало око њих, и запали на олтару.

14. А месо од телета и кожу и балелу снали отъмев изван окола; то је жртву за гривех.

15. По том узми овна једнога, и на главу овну нека метну руке своје Арон и синови његови.

16. И закољи овна и узми крви од њега и погроби олтар у наоколо.

17. А овна изуди, и опери дроб и ноте, и метни их на удове његове и на главу.

18. И свега овна запали на олтару; то је жртва паљеница Господу, мирис угодни, жртва отънена Господу.

19. Па узми и другога овна, и нека му метне Арон и синови његови руке своје на главу.

20. И закољи тога овна, и узми крви од њега и помажи њом крај од деснога га уха Арону и крај од деснога уха синовима његовијем, и палац у десне руке њихове и палац у десне ноте њихове, а осталом крвању погроби олтар у наоколо.

21. И узми крви која буде на олтару светнога или хљеба до јутра, онда што

се помазују у њима и да им се у њима посвећују руке.

30. Седам дана нека их облачи који на његово мјесто буде свештеник изишу синова његовијех, који ће улазити у шатор од састанка да служе у светиња.

31. А овна посветнога узми и скућай месо од њега на мјесту светом.

32. И Арон и синови његови нека на вршима шатора од састанка једу месо од тога овна и хљеб што је у котарици.

33. Нека га једу они за које је било очишћење да би им се посветиле руке да би били посвећени; а други да не једе, јер је ствар света.

34. Або ли би остало што месо посветнога или хљеба до јутра, онда што

је дан субота, одмор, свет Господу; ко би год радно посао у дан суботни, да се погуби.

16. За то ће чувати синови Израилеви суботу празничну суботу од кољена до кољена завјетом вјечним.

17. То је знак између мене и синова Израилевих до вјеква; јер је за шест дана створио Господ небо и земљу, а у седми дан почину и одмори се.

18. И изговоривши ово Мојсију на гори Синајској, даде му двије плоче свјетлостанства, плоче камене писане прстом Божијим.

ГЛАВА 32.

А народ видевши гдје Мојсије за друго не слази с горе, скупи се народ пред Арона, и рекосе му: хајде, начини нам богове, који ће ићи пред нама, јер гоме Мојсију који нас изведе из земље Мисирске не знамо шта би.

2. А Арон им рече: поскрдајте заглавце обоче што су у ушима жена ваших, синова ваших, и кћери ваших, и донесите ми.

3. И поскрда сав народ заглавце обоче што им бијашу у ушима, и донесоше Арону.

4. А он узев из руке виховијех, сали у каду, и начини теле савишено. И рекосе: ово су богови твоји, Израилу, који те изведоше из земље Мисирске.

5. А кад то виде Арон, начини олтар пред вим; и повиеа Арон и рече: сјутра је празник Господњи.

6. И сјутрадан уставши рано принесосе жртве паљенине и жртве завадне; и посједа народ, те једоше и пише; а посламје усташе да се итрају.

7. А Господ рече Мојсију: иди, синајћу, јер се поквари твој народ, који си изведе из земље Мисирске.

8. Брзо зађоше с пута, који сам им заповиједно; начинише себи теле ливено, и пољанише му се, и принесосе му жртву, и рекосе: ово су богови твоји, Израилу, који те изведоше из земље Мисирске.

9. Још рече Господ Мојсију: погледај народ овај, и ето је народ тврда врата.

10. И сада пусти ме, да се распади гтвев мој на њих и да их истребим; а ја од тебе ћу учинити народ велик.

11. А Мојсије се замоли Господу: Богу својему, и рече: за што се, Господе, распаљује гтвев твој на народ твој, који си изведе из земље Мисирске силом великом и руком вртљоком?

12. За што да говоре Мисирци и ребу: на зло их изведе, да их побие по планинама и да их истреби са земље? Поврати се од гтвев својега, и поквали народ свој ода зла.

13. Опомени се Аврама, Исаа и Израилу, слуга твојих, којима си се обомо заклео и обрекао им: умножићу сјеме ваше као звијезде на небу, и земљу ову, за коју говорите, људи ће давати сјемени вашему да је њихова до вјеква.

14. И ражали се Господу учинити зло народу својему, које рече.

15. Тада се врати Мојсије, и сиђе с горе са двије плоче свјетлостанства у рукама својим; и плоче бреху писане с обје стране, отуда и одовд писане.

16. И бреху плоче дјело Божије, и писмо бреше писмо Божије, урезано на плочама.

17. А Истус чувши вику у народу, кад викаху, рече Мојсију: вика убојна у околу.

18. А он рече: није то вика како вику који су јачи, нити је вика како вику који су слабији, него чјел вику онијех који гтвјају.

19. И кад дође близу обала, угледа теле и игре, те се разгтвеси Мојсије, и баћи из руку својих плоче, и разби их под гором.

20. Па узе теле које брјаху начинили, и сивали га огњем, и сатр га у прах, и просу га по води, и запоји синове Израилеве.

21. И рече Мојсије Арону: шта ти је учинио овај народ, те га угвали у толики гртвех?

22. А Арон му рече: немој се гтвенити, господару; ти знаш овај народ да је бр на зло.

23. Јер рекосе ми: начини нам богове, који ће ићи пред нама, јер гоме Мојсију који нас изведе из земље Мисирске не знамо шта би.

24. А ја им рекох: ко има злата, нева га синај са себе. И дадох ми, а ја гтвев мој на њих и да их истребим; а ја од тебе ћу учинити народ велик.

та оголи Арон на срамоту пред противницима његовима,

26. Стаде Мојсије на врата од окола, и рече: а мени ко је Господњи. И скупише се пред њага син синови Левитијеви.

27. И рече им: овако каже Господ Бог Израилев: припаишите сваки свој мач уз бедро своје, па пробите тамо и амо околу од врата до врата, и побите сваки брата својега и пријатеља својега и ближњега својега.

28. И учинише синови Левитијеви по заповијести Мојсијевој, и погубе народа у овај дан до три тисуће људи.

29. Јер Мојсије рече: посветите десне руке Господу, сваке на сину свом и на брату свом, да би вам дао данас благослов.

30. А сјутрадан рече Мојсије народу: ви ључо сагртвешите; за то сада идем горе ка Господу, еда бих га умолио да вам опрости гртвех.

31. И врати се Мојсије ка Господу, и рече: молим ти се; народ овај ључо сагртвеша начинивши себи богове од злата.

32. Али опрости им гртвех; ако ли не ћеш, избриши ме из књиге своје, коју си написао.

33. А Господ рече Мојсију: во ми је згртвено, онога ће изорисати из књиге своје.

34. А сада иди, води тај народ куда сам ти казао. Ево, мој ће анђео ићи пред тобом, а кад их похोђам, походоћу на њима гртвех њихов.

35. И Господ би народ за то што начинише теле, које сали Арон.

ГЛАВА 33.

И рече Господ Мојсију: иди, дигни се одатле ти и народ, који си изведе из земље Мисирске, пут земље за коју се заклеох Авраму, Исаку и Јакову говорити: сјеме твојећу даћу је.

2. И послаћу пред тобом анђела, и изгтвјаћу Хананеје, Амореје и Хетееје и Ферејеје и Јенеје и Јебусеје.

3. И одесиће вас у земљу где је гтвее мајдево и мед; јер не ћу сам ићи с тобом за то што си народ тврдоверат, па бих те могло сатрти путем.

4. А народ чувши ову злу ртвеч ожадлости се, и нико не метну на се својегтвевга.

5. Јер Господ рече Мојсију: кажи синовима Израилевима: ви сте народ тврдоверат; доћи ћу часом усред тебе, и истребитићу те; а сада скини навит свој са себе, и знаћу шта ћу чинити с тобом.

6. И поскрдаше са себе синови Израилеви навит своје код горе Хорива.

7. А Мојсије узе шатор и разале га себи иза окола далеко, и назва га шатор од састанка, и ко год тражаше Господа, долажаше к шатору од састанка иза окола.

8. И кад Мојсије иђаше у шатор, вас народ усташе, и свака стајаше на вратима својега шатора, и гледаху за Мојсијем док не уђе у шатор.

9. А кад Мојсије улажаше у шатор, спушташе се ступ од облака и усташе на вратима од шатора, и Господ говорише с Мојсијем.

10. И вас народ видећи ступ од облака га гдје стоји на вратима од шатора, усташе вас народ, и сваке се клањаше на вратима од својега шатора.

11. И Господ говорише с Мојсијем лице к лицу као што говори човјек с пријатељем својим. По том се враћаше Мојсије у око, а слуга његов Истус син Навин, можак, не излажаше из шатора.

12. И рече Мојсије Господу: гледај, ти ми кажеш: води тај народ. А није ли ми казао кога ћеш послати са мном, а рекао си: знам си: знам те по имену и нашао си милост преда мном.

13. Аво сам дакле нашао милост преда тобом, покажи ми пут свој, да те познам и нађем милост пред тобом; и види да је овај народ твој народ.

14. И рече Господ: моје ће лице ићи напријед, и даћу ти одмор.

15. А Мојсије му рече: ако не ће ићи напријед лице твоје, немој нас гтветати одаде.

16. Јер по чему ће се познати да смо нашао милост пред тобом, ја и народ твој? зар не по томе што ти иђеш с нама? тако ћемо се разликовати ја и народ твој од свакога народа на земљи.

17. А Господ рече Мојсију: учинићу милост преда мном и знам те по имену.

18. Опет рече Мојсије: молим те, покажи ми славу своју.

19. А Господ му рече: учинићу да

прође све добро моје испред тебе, и повикају по имену: Господ пред тобом. Смиловају се коме се смилајем, и пожалићу кога пожалим.

20. И рече: али не ћеш моћи видјети лица мојега, јер не може човек ме-не видјети и остати жив.

21. И рече Господ: ево мјесто код мене, да стани на стијену.

22. И кад стане промазати слава моја, метнућу те у расједину камену, и заклопљућу те руком својом док не прођем.

23. По том ћу дигнути руку своју, и видјеш ме с лева, а лице се моје не може видјети.

ГЛАВА 34.

И рече Господ Мојсију: истешн себи две плоче од камена као што су биле прве, да напишеш на тијем плочама ријечи које су биле на првијем плочама, које си разбио.

2. И буди готов за сјутра да рано изађеш на гору Синајску, и станеш преда ме на врху горе.

3. Али нека нико не иде с тобом, и нико нека се не покаже на свој гори, ни овце ни говеда да не пасу близу горе.

4. И истеса Мојсије видје плоче од камена као што су биле прве, и уставши рано изађе на гору Синајску, као што му заповједи Господ, и узе у руку своју двије плоче камене.

5. А Господ сиђе у облаку, и стаде он-даје с њим, и повика по имену: Господ. 6. Јер пролазећи Господ испред њега викаше: Господ, Господ, Бог милостив, жалостив, спор на гљен и обилан милосрђем и истином.

7. Који чува милост тисућама, пра-шта безаконја и неправде и гријехе, који не правда кривога, и походи гри-јехе отачне на синовиња и на унуцима до трећета и четвртога кољена.

8. А Мојсије брже сави главу до земље и поклони се.

9. И рече: ако сам нашао милост пред тобом, Господе, нека иде Господ по-сред нас, јер је народ тврдоврат; и опрости нам безаконје наше и гријех наш, и узми нас за нашегадство.

10. А он рече: ево постаљам зајет, пред цијелим народом твојим учинићу чудеса, која нијесу учињена нигде на земљи ни у ком народу, и видеће је-

моје уз хљебове виселе, и да не пре-ноћи до јутра жртва праваника паске.

26. Првице од првога рода земље сво-је додеса у кућу Господа Бога својега; немому кухати јарета у млијеху мајке његове.

27. И рече Господ Мојсију: напиши себи те ријечи; јер по тијем ријечима учиних зајет с тобом и с Израјљем.

28. И Мојсије оста оцде код Госпо-да четрдесет дана и четрдесет ноћи, а хљеба не једући ни воде нијући; и на-писа Господ на плоче ријечи зајета, десет ријечи.

29. И кад Мојсије сазаше с горе Си-најске, и држаше у руци двије плоче свиједочанства сазаше с горе, не зна-јаше да му кожа на лицу поста сви-јела докле говораше с њим.

30. И виде Арон и сви синови Изра-јљени Мојсија, а то му се свијетли кожа на лицу, и не сажеше приступи-ти к њему.

31. Али их зовну Мојсије, и вратише се к њему Арон и сви гавари у збору, и говори с њима Мојсије.

32. По том приступише сви синови Израјљени, и заповједи им све што му каза Господ на гори Синајској.

33. А кад им Мојсије пговори, за-стрије лице своје покривалом.

34. Али кад Мојсије долазаше пред Господа да с њим говори, свијетло по-кривало докле не би изашо; а изашав казиваше синовиња Израјљенијем што му се заповиједаше.

35. Тада виђаху синови Израјљени лице Мојсијево, гдје се свијетли кожа на лицу његову, те Мојсије опет засти-раше покривалом лице своје докле не би опет ушао да говори с њим.

ГЛАВА 35.

По том собра Мојсије сав збор синова Израјљених, и рече им: ово је запо-вједио Господ да чините:

2. Шест дана да се ради, а седми дан да вам је свет, субота позивања Го-спода; ко би радио у тај дан, да се погуби.

3. Батре не лажите по становима сво-јим у дан суботин.

4. Још рече Мојсије свему збору си-нова Израјљених горећи: ово је за-повједио Господ и рекао:

5. Скупите између себе прилог Госпо-ду; ко год хоће драге воље, нека донесе прилог Господу: злато и сребро и мјед, б. И порфиру и сверлет и првац и танко платно и костријет,

7. И које овијусе првене обојене и које јазвачије и дрво ситим,

8. И уље за видјело, и мирисе за уље помазања и за кад мирисити,

9. И вамене онихово, и камене за уквивање по оплећбу и по напирсику.

10. И који су год вјешти међу вама нека дођу да раде што је заповједио Господ:

11. Шатор, и наслов његов, и по-кривач његов, и куке његове, и даске његове, пријеворнице његове, ступове његове и стопице његове,

12. Ковчег, и подуте његове, и за-кладонац, и зајес,

13. Сто, и подуте његове и све спра-ве његове, и хљеб за постављање,

14. И свијетњак за видјело са спра-вама његовијем, и жишке његове, и уље за видјело,

15. И олтар кадацино, и подуте ње-гове, и уље помазања, и кад мирисити, и зајес на врата од шатора,

16. Олтар за жртву њаљеницу, и ре-шетку његову од мједи, подуте његове и све справе његове, умиваоницу и под-ноже њезино,

17. Зајесе за тријем, ступове његове и стопице његове, и зајес на врата од тријема,

18. Коље за шатор, и коље за тријем с ужима њиховијем,

19. Хљебне службене за службу у светињи, и хљебне свете Арону све-тенику, и хљебне синовила његови-јем за службу светици.

20. Тада отиде сав збор синова Изра-јљених од Мојсија:

21. И вратише се, сваки којега подике срце његово и кога год дух покрете дра-гољубно, и допесоше прилог Господу за грађење шатора од састања и за сву службу у нему и за хљебне свете.

22. Долазише људи и жене, и доносише бреше драгољубна срца, и доносише споне и обоце и прстење и наручнице и свакојаке наките златне; и сваки до-несе прилог злата Господу.

23. Ко год имаше порфире, сверлета, прваца, танкога платна, костријети, ко-

жа овујских црвенијех обојених и ко-
жа јазавчића, сваки доношаше.

24. И ко год прилагаше сребро или
злата, доношаше у прилог Господу; и у
кога год бијаше дрвета ситима, за сва-
ку потребу у служби дрвета ситима, за сва-
јим ругама, и доносише што напредоше
за порфиру, скерлет, црвац и тавно
платно.

25. И све жене које подиже срце њихо-
во и бијашу вјеште, предоше востријет.
27. А главари доносише камење они-
хо и камење за укивање по ошлећу
и по напранку,

28. И мирисе и уље за видјело и за
уље помазања и за еад мирисан.

29. Сви људи и жене, које подиже
дрогољно срце да доносе што треба
за све дјело које Господ заповједи пре-
ко Мојсија да се начини, доносише си-
нови Израљевни драгољни прилог
Господу.

30. Тада рече Мојсије синовима Изра-
љевим: видите, Господ позва по име-
ну Веселеида сина Урије сина Орова
од племена Јудина,

31. И напуни га Ауха Божјијета, му-
дрости, разума и знања и вјештине за
сваки посао,

32. Да вјешто измишља како се што
ради од злата и од сребра и од мједи,
33. Да умије резати камење и укива-
ти, да умије тесати дрво и радити сва-
ки посао врло вјешто.

34. И даде му у срце, њему и Елијаву
сину Ахисмахову од племена Данова,
да могу учити друге.

35. Напути их вјештине да раде сва-
ки посао, да кун, тешу, вецу, и ткају
порфиру, скерлет, црвац и тавно плат-
но, и да раде свакојаке послове вјешто
измишљајући.

ГЛАВА 36.

И стаде радити Веселеида и Елијав и
сви људи вјешти, којима бјеше Господ,
даде мудрост и разум да умију радити
сваки посао за службу у светиња, све
што је заповједило Господ.

2. И позва Мојсије Веселеида и Ели-
јава и све људе вјеште, којима Господ,
даде мудрост у срце, воје год подиже
срце њихово да добу да раде тај посао.

с другим, и педесет петља на начинише
по крају Другога завјеса да се састави.

18. И начинише педесет буква од мје-
ди да се састави наслон.

19. И начинише покривач на наслон
од кожа овујских црвених обојених,
и покривач од кожа јазавчић овог.

20. И начинише даске шатору од др-
вета ситина, које не стјејати право.

21. Даска бјеше Друга десет лавката а
подруг лавка ширења свака даска.

22. По два чепа бјеху на дасци, је-
дан према другом; тако начинише на
свијем даскама за шатор.

23. А овојех дасака за шатор начи-
нише двадесет дасака за јужну страну;
24. И четрдесет столица сребрних

начинише под двадесет дасака, двије
столице под једну даску за два чепа
везива, а двије столице под другу да-
ску за два чепа везива.

25. Тако и на другој страни шатора,
према северу, начинише двадесет да-
ска,

26. И четрдесет столица сребрних
под њих, двије столице под једну да-
ску а двије столице под другу даску.

27. А на западној страни шатора на-
чинише шест дасака;

28. И још двије даске начинише на
углове шатору с обе стране;

29. Оне бијашу састављене оздо, и би-
јашу састављене озго биочугом; тако
начинише с обе стране на два угла.

30. И тако бијаше осам дасака и шес-
наест столица њихових сребрних,
по двије столице под сваку даску.

31. И начинише пријеворнице од др-
вета ситина: пет за даске на једној
страни шатора,

32. И пет пријеворница за даске на
другој страни шатора, и пет пријевор-
ница за даске на западној страни ша-
тора до оба угла.

33. И начинише пријеворницу сређу
да иде преко сређје дасака од једно-
га краја до Другога.

34. А даске оковаше златом, и био-
чуге на њих начинише од злата, да у
њима стоје пријеворнице, и оковаше
златом пријеворнице.

35. И начинише завјес од порфире и
од скерлета и од црвица и од танкога
платна узведенога, с херувимима вје-
што везеним начинише га.

36. И начинише за њ четири ступа
од дрвета ситина, и оковаше их зла-
том, а куке на њима бјеху од злата, и
салише их четири столице од сребра.

37. И начинише завјес на врата на-
прва и од танкога платна узведено-
га, везен.

38. И пет ступова за њ с кукама ња-
ховијем, и врхове их и појасе оковаше
златом, и пет столица под њих од мједи.

ГЛАВА 37.

И начини Веселеида ковчег од дрвета
ситина, два и по лакта дуг и подруг
лакта широк и подруг лакта висок.

2. И покова га чистијем златом ину-
тра и с поља; и начини му златан ви-
јенац у наоколо.

3. И сали му четири биочуга од злата
на четири угла његова: два биочуга
с једне стране а два с друге.

4. И начини полуге од дрвета сити-
ма, и окова их златом.

5. И провуче полуге кроз биочуге
с обе стране ковчегу, да се може носи-
ти ковчег.

6. И начини зављонац од чистога зла-
та, у дужину од два и по лакта, а у
ширину од подруг лакта.

7. И начини два херувима од злата,
једноставне начини их, на два краја
зављонцу,

8. Једнога херувима на крају одову-
да а Другога херувима на крају одову-
дана; тако начини херу-
вине.

9. И у херувима бјеху крила рашире-
на у вис, и заклањаху крилима својим
зављонац, и лицем бјеху окренути је-
дан другом, и гласаху према зављонцу
херувима.

10. И начини сто од дрвета ситина,
у дужину од два лакта а у ширину од
лакта, и од подруг лакта у висину.

11. И покова га чистијем златом, и на-
чини му вијенац златан у наоколо.

12. И начини му опласту с подлани-
це у наоколо, и начини вијенац златан
уз опласту у наоколо.

13. И сали му четири биочуга од зла-
та, и металну биочуге на четири угла,
који му бијашу на четири ноге.

14. Према опласти бијашу биочуги, а
у њима полуге, да се може носити сто.

15. А полуге начини од дрвета ситина, и окова их златом, да се може носити сто.

16. И начини од чистога злата посуше што се меће на сто: здеде и чаше и кутлиће и виједра, којим ће се преланяти.

17. И начини свијетљак од чистога злата, једноставан начини свијетљак; ступ му и гране, чашнице и јабучке и црвене изражају из њега.

18. Шест грана изражају му са страна; а три гране свијетљака с једне стране; а три гране свијетљака с друге стране;

19. Три чашнице као бадем на једној грани и јабучка и цвијет, а три чашнице као бадем на другој грани и јабучка и цвијет; тако на свијех шест грана које изражају из свијетљака.

20. А на самом свијетљаку бјеху четри чашнице као бадем са својим јабучкама и цвијетима,

21. Једна јабучка бјеше под двије гране из њега, и једна јабучка под друге двије гране из њега, и једна јабучка под друге двије гране из њега; тако под шест грана које изражају из њега.

22. Јабучке њихове и гране им изражају из њега, све бјеше од чистога злата једноставно.

23. И начини му седам жижава и усекаче и спремице за гар од чистога злата.

24. Од галамта чистога злата начини му свијем справама ветовијем.

25. И начини олгар кадони од дрвета ситина у дужину од једнога лакта, четворугласт, и од два лакта у висину; из њега изражају му рогови.

26. И покова га чистијем златом оготом и са страна у дужину од једнога лакта, четворугласт, и од два лакта у висину; из њега изражају му рогови.

27. И два биочуга од злата начини му испод вијенца на два угла његова с обје стране, да у њима стоје полуге и са страна у дужину од злата у наоколо.

28. А једна биочуга од злата начини му испод вијенца на два угла његова с обје стране, да у њима стоје полуге и са страна у дужину од злата у наоколо.

29. И начини му седам стотина и седамдесет и пет сикла начини куће на ступове и три стотине под њих;

30. А друге стране, до прата од тријема и отуда и одонда, завјесе од петнаест лаката, три ступа за њих и три стотине под њих.

31. Сви завјеси на тријему у наоколо бјеху од танкога платна узведенога;

32. А стотине под ступовима од мједани, куке на ступовима и појасови на њима од сребра; и врхови им бјеху

сребрани; сви ступови у тријему бијеху ошасани сребром.

18. А завјес на вратима од тријема бијаше од порфире и од смерлета и од дрва и од танкога платна узведенога,

у висину по ширини пет лаката, као и други завјеси у тријему.

19. И четири ступа за њ, и четири стотине под њих од мједани, челови на њима од сребра и врхови им и појасови од сребра.

20. А све коље шатору и тријему у наоколо бијаше од мједи.

21. Те су ствари пребројане за шатор, бројно по заповијести Мојсијевој Израјилевој сина Арона свештеника за службу свјетску.

22. А Веселеило син Урије сина Орофа од племена Јудина начини све то што заповједи Господ Мојсију.

23. И с њим Елијаз син Ахисамахов од племена Данова, дрвођела и вршител и весту по порфире, по скерлету, по црцу и по танком платну.

24. А свега злата што отиђе на ово дело, на све дело за светињу, које злато бјеше приложено, свега га бјеше двадесет и девет таланата, седам стотина и тридесет сикла, по светом сиклу;

25. А сребра што дође од збора, сто таланата, и тисућа седам стотина и седамдесет и пет сикла, по светом сиклу;

26. По сикла од главе, по сиклу светом, од свакога који уђе у број, од двадесет година и више, од шест стотина и три тисуће и пет стотина и шестдесет.

27. Од сто таланата сребра салнице се стотине за светињу и стотине за завјес; сто стотина од сто таланата, таланат на стотину.

28. А од тисућу и седам стотина и седамдесет и пет сикла начини куће на ступове, и окова им врхове и онаса их.

29. А мједи приложене бијаше седамдесет таланата, и двије тисуће и четири стотине сикла.

30. И од тога начини стотине на вратима шатора од саставана, и мједени олгар и респетку мједену за њ, и све справе за олгар,

31. И стотине у тријему у наоколо, и стотине на вратима од тријема, и све

коље за шатор и све коље за тријем у наоколо.

ГЛАВА 39.

А од порфире и скерлета и црвца начини хаљине за службу, да се служе у светињи; и начинише свете хаљине Арофу, као што бјеше заповједи Господ Мојсију.

2. Начинише оплећање од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога.

3. Истеглаше листове од злата, и истекосе жице, те извезосе порфире и скерлет и црвца и танко платно врло вјешто.

4. Пораменице му начинише да се стављају, да се саставља на два краја своја.

5. И појас на оплећку изражаше од њега и бјеше исте направе, од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и бјеше заповједи Господ Мојсију.

6. И укваше два камена ониха у злату, и изрезаше на њима имена синова Израјилевих, као што се режу печати.

7. И удараше их на пораменице од оплећка, да буду камени за спомен синовима Израјилевим, као што бјеше заповједи Господ Мојсију.

8. И начинише напрасник врло вјеште направе као што је направена од злата и од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узведенога;

9. Четворугласт и двоострук начинише напрасник, у дужину с педи и у ширину с педи, двоострук.

10. И удараше по њему четири реда камења; у првом реду: сардоних, топаз и смарагд;

11. А у другом реду: карбункул, сафир и дијаманат;

12. А у трећем реду: агат и аметист;

13. А у четвртном реду: хрисолит, оних и јаспад, све опточено златом у својим редовима.

14. Тријех камења с именима синова Израјилевих бјеше двамаст према њиховијем именима, резани као печати, за двамаст племена, свако по свом имену.

15. И начинише на напрасник ланце једнаке, плетене, од чистога злата.

16. И начинише двије когче златне и двије гривне златне, и метнуше те двије гривне на два краја напрснику.

17. И провучоше два златна ланца кроз двије гривне на крајевима напрснику.

18. А друга два краја од два ланца запеше за двије когче, и притврдише их за пораменице на одлежку спирјед.

19. И начинише још двије златне гривне, и метнуше их на два краја напрснику на страни према одлежку изнутра.

20. И начинише још двије гривне златне, које метнуше на двије пораменице на одлежку озад напрјед гдје се саставља, више појаса на одлежку.

21. Тако привезаше напрсник кроз гривне на њему и гривне на одлежку врвном од порфире, да стоји сврх појаса од одлежка и да се не раздваја напрсник од одлежка, као што беше заповједио Господ Мојсију.

22. И начинише плашт под одлежан, ткав сав од порфире.

23. И прорез на плашту у срједи као прорез на оклопу, и око прореза оплашту да се не раздр.

24. И начинише по скуту од плашта шике од порфире и од скерлета и од црвца и од танкога платна узвџенога.

25. И начинише звонца од чистога злата, и метнуше звонца међу шике, по скуту од плашта у наоколо између шипака.

26. Звонце на шипак, звонце на шипак до скуту од плашта у наоколо, за службу, као што беше заповједио Господ Мојсију.

27. И начинише кошуље од танкога платна изметаног Арону и синовима његовијем.

28. И капу од танкога платна, и капице кићене од танкога платна, и гаће платнене од танкога платна узвџенога.

29. И појас од танкога платна узвџенога и од порфире и од скерлета и од црвца, везен, као што беше заповједио Господ Мојсију.

30. И начинише плочицу за свето оглавање од чистога злата, и написаше на њој писмом како се реже на печатима; светиња Господу.

31. И притврдише за њу врвцу од

порфире да се веже за капу озго, као што беше заповједио Господ Мојсију.

32. И тако се сврши сав посао око шатора и наслона од састанка. И начинише синови Израјљевии све; како беше заповједио Господ Мојсију, тако начинише.

33. И донесоше к Мојсију шатор, наслон и све справе његове, куге, даске, тријеворнице, ступове и стопице.

34. И покривач од кожа овијунских првених објених и покривач од кожа јазавчијих, и завјес,

35. И ковчег од свједочанства и подлуге за њ, и заклопац,

36. Сто са свијем справама, и хљеб за постављање,

37. Свијетљак чисти, жишке његове, жишке наређане, и све справе његове, и уље за видјело,

38. И олтар златни, и завјес на врата од шатора,

39. Олтар мједени и решетку мједену за њ, подуге његове и све справе његове, умиваоницу и подножје њезино,

40. Завјесе за тријем, ступове за њих и стопице њихове, и завјес на врата од тријема, ужа његова и коље његово, и све справе за службу у шатору, за шатор од састанка.

41. Халјине за службу, да се служе у светињи, халјине синовина његовијем, да врше службу свештеничку.

42. Све како беше заповједио Господ Мојсију, онако урадише синови Израјљевии све ово дјело.

43. И погледа Мојсије све то дјело, и гле, начинише га, као што беше заповједио Господ, тако га начинише; и благослови их Мојсије.

ГЛАВА 40.

И Господ рече Мојсију говорећи:

2. Први дан првога мјесеца подигни шатор, шатор од састанка,

3. И метни ондје ковчег од свједочанства, и заклони га завјесом.

4. И унеси сто, и уреди што треба уредити на њему; унеси и свијетљак, и запади жишке на њему.

5. И намјести златни олтар кадмони према ковчегом од свједочанства; и објеси завјес на вратима од шатора.

6. И метни олтар за жртву паљеницу пред врата шатору, шатору од састанка, спод Мојсију.

7. И метни умиваоницу између шатора од састанка и олтара, и у њу нади воде.

8. И подигни тријем у наоколо, и метни завјес на врата од тријема.

9. И узми уље помазања, и помажи шатор и све што је у њему, и освети га и све справе његове, и биће свет.

10. Помажи и олтар за жртву паљеницу и све справе његове, те ћеш осветити олтар, и олтар ће бити светиња над светињом.

11. Помажи и умиваоницу и подножје њезино, и освети је.

12. И кажи Арону и синовима његовијем да приступе на врата шатора од састанка, и умји их водом;

13. И обуци Арона у све халјине и помажи га и освети га, да ми врши службу свештеничку.

14. И синовима његовијем заповједи нека приступе, и обуци им кошуље.

15. И помажи их, као што помажеш оца њихова, да ми врше службу свештеничку; и помазање њихово биће им за вјечно свештенство од кољења до кољена.

16. И учини Мојсије све, какво му заповједи Господ тако учини.

17. И подиже се шатор Друге године првога мјесеца први дан.

18. И Мојсије молиже шатор, и подметну му стопице, и намјести даске, и провуче тријеворнице, и исправи ступове.

19. Па разаше наслон над шатор, и метну покривач на наслон озго, као што беше заповједио Господ Мојсију.

20. И узев свједочанство метну га у ковчег, и провуче подуге на ковчегу, и метну заклопац озго на ковчег.

21. И унесе ковчег у шатор, и објеси завјес, те заклони ковчег са свједочанством, као што беше заповједио Господ Мојсију.

22. И намјести сто у шатору од састанка на северну страну шатора пред завјесом,

23. И постави на њему хљеб пред Господом, као што беше заповједио Господ Мојсију.

24. И намјести свијетљак у шатору од састанка, према столу на јужну страну шатора.

25. И запади жишке на њему пред Господом, као што беше заповједио Господ Мојсију.

26. И намјести олтар златни у шатору од свједочанства пред завјесом.

27. И покади на њему кадмом мириснијем, као што беше заповједио Господ Мојсију.

28. И објеси завјес на врата од шатора.

29. И олтар за жртву паљеницу намјести на врата од шатора, шатора од састанка, и принесе на њему жртву паљеницу, и дар, као што беше заповједио Господ Мојсију.

30. И метну умиваоницу између шатора од састанка и олтара, и нади у њу воде за умивање.

31. И праше из ње руке и ноге своје Мојсије и Арон и синови његови.

32. Кад улажаху у олтару, частва и кад приступаху к олтару, умиваху се најприје, као што беше заповједио Господ Мојсију.

33. И подиже тријем око шатора и олтара, и метну завјес на врата тријему. Тако сврши Мојсије посао тај.

34. Тада облак покри шатор од састанка, и напуни се шатор славе Господње.

35. И не могаше Мојсије ући у шатор од састанка, јер беше на њему облак и славе Господње беше пун шатор.

36. А кад се подизаше облак са шатора, тада полажаху синови Израјљевии, докле год путоваху.

37. А кад се не подизаше облак, овда да ни они не подлажаху до дана кад се подиже.

38. Јер облак Господњи беше на шатору дању, а ноћу огњан беше на њему пред очима свега дома Израјљева, докле год путоваху.